

GAZETA BINEA

Anul XIII. No. 29—30 18—25 Aprilie 1910

ALBINA

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe an lei 5 | Abonam. în străinătate pe an lei 8
" " " pe 6 luni " 3 | Un număr 15 bani.

Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul,
Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL :

- P. Dulfu, Luceferii (poezie).
I. Kallinderu, O preocupantare.
D. A. Nicolaescu, Predică la înviere.
I., În Palestina. (Cu 3 ilustrațiuni).
A. Vântul, Hristos a înviat!
Dr. Lux, Pământul și Cometa
D. Teleor, Sfaturi igienice.
C. Popescu-Stănești Reflexiuni asupra educației copiilor.
V. S. Moșă, Lucrările agricole în luna Maiu.
V. S. Moșă, Cronica agricolă, economică și comercială.

DIN ZIARE ȘI REVISTE :

Pentru ce se însoară bărbații? — Exportul nostru de cereale.

CRONICA :

Corpurile legiuitoare. — Dela României de peste hotare : Dr. Miron Cristea. (Cu portret). — Bibliografie.

MUZICĂ :

La Iordan să alergăm ! cântec religios de T. Teodorescu.

ILUSTRAȚIUNI :

Nunța din Cașa Galileei de *Tintoretto*,
Cina cea de Taină de *Leonardo da Vinci*,
Cina cea de Taină de *Andrea Solari*,
Răstignirea Domnului de *Tintoretto*.

SUPLEMENT :

Buletinul activității sociale a preoților și învățătorilor No. 27
dela 18 Aprilie 1910.

SUPLEMENT ARTISTIC :

Depunerea în mormânt, tablou colorat de *Tizziano Vecelli*.

LUCEFERII.

Acei ce pentru neam se sbat
Și-i lumineaz'a vieții cale,
Nu mor când ceasul le-a sunat
Să părăseasc' această vale.

Trăesc și după ce s'au dus,
Neșterși din zarea amintirii;
Doar trecere-i al lor apus,
Spre plaiurile nemuririi.

Ea albi luceferi, ne trimit
De sus luciri de vraje pline;
Și 'ndrumă neamul lor iubit,
Chiar și din cer, tot spre mai bine.

P. Dulfu.

6 PRECUVÂNTARE

Administrația Domeniului Coroanei a șos zilele acestea a 45-a cărticică din biblioteca sa populară.

Această broșură lucrată de d-l S. P. Radian, tratează despre rasele și creșterea porcilor.

Dăm mai jos precuvântarea făcută de d-nul Ion Kalinderu, Administratorul Domeniului Coroanei.

În 1897 și 1898 am tipărit două cărțile despre «Economia Vitelor».

Acum scoatem lucrarea de față despre «Porci», cari sunt aproape tot atât de trebuincioși, prin foloasele ce aduc crescătorilor.

În economiile agricole mici, ale sătenilor, acest animal merită să fie prețuit chiar deopotrivă cu vaca de lapte, atât pentru înlesnirea cu care se ține, cât și pentru venitul ce dă într'un timp relativ scurt și mai cu osebire pentru îmbunătățirea hranei.

Înainte vreme porcii se creșteau în mare număr și se și exportau, mai toți, 90%, în Austro-Ungaria.

N'avem date statistice pentru tot ce privește creșterea, vânzarea și consumațiunea porcilor. Din câte am putut găsi, și anume din statistica Ministerului Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor, publicată în 1903, se vede însă că specia porcină eră reprezentată în țară, la 1900, cu:

69 139	vieri	}	sau în total
583 532	scroafe		
783 172	mascuri		
273 362	purcei		
<u>1.709 205</u>	capete.		

Mai rezultă din statisticile întocmite de Direcția generală a vânilor și de Serviciul statistic din Ministerul de Finanțe, că s'au exportat:

In 1877	195 962	capete
» 1878	142 506	»
» 1879	153 607	»
» 1880	92 143	»
» 1881	175 430	»
» 1882	136 317	»
» 1883	143 654	»

sau în medie anuală 148 517 porci.

Dela 1883 până la 1891 exportul a scăzut, din cauza măsurilor restrictive luate de Austro-Ungaria, în 1884—1885, pe motive de poliție veterinară, cum și din cauza războiului vamal, care a început la 1886 și a ținut până la aplicarea noului tarif autonom român, în 1891.

În acest interval exportul a fost în:

1884	de	73 648	capete
1885	»	36 275	»
1886	»	45 648	»
1887	»	22 276	»
1888	»	18 672	»
1889	»	14 956	»
1890	»	3 887	»
1891	»	5 237	»

sau în medie anuală de 27 573 porci.

Începând din 1893, când s'a încheiat cu Austro-Ungaria a doua convenție, care a intrat în vigoare la 14 Iunie 1894, exportul a crescut dela 18.557 la 40.804 în 1898, pentru a scădea iar în 1900 și a ajunge în 1905 la 17 capete sau la 2560 kgr. în anul 1906.

Am căutat să ne dăm seama și de consumațiunea interioară. Până la un timp n'am aflat însă decât numărul porcilor, cari s'au tăiat în orașele capitale de județ, dar și aceasta necomplet pe unii ani, de oarece nu existau în toate abatorii. Astfel, după Anuarul Ministerului de Industrie și Comerț, publicat în 1909, s'au tăiat în comunele urbane reședințe, cuprinzând și capitala :

In 1898	70 560	porci
» 1899	75 984	»
» 1900	67 566	»
» 1901	77 956	»
» 1902	87 802	»
» 1903	73 255	»
» 1904	68 302	»
» 1905	38 934	»
» 1906	69 291	»

Am mai găsit în revista «Arhiva Veterinară» No. 6 din 1909, un articol, în care d-l medic veterinar Gh. Manolescu, pe lângă completarea statistice de mai sus, după cum urmează :

1907	76 741
1908	95 061

arată și consumația porcilor pe 1908 în celelalte comune.

După datele adunate de d-sa, s'au tăiat în orașele și sate :

73 498 porci, cari adunați la :

95 061	»	tăiați în capitalele de județ, dau un total de
<u>168 559</u>	»	pentru țara întreagă.

Dacă am avea aceste date pentru toți anii, am putea vedea mai bine, întrucât e respândită creșterea porcilor și consumațiunea cărnii lor la noi.

E drept că o bună parte din săteni se îngrijesc a avea câte un porc de tăiat pentru iarnă.

Câți sunt însă și aceia cari nu l-au ? Intr'adevăr, din aceeaș lucrare a d-lui Manolescu, rezultă că consumul de carne de porc în 1908 a fost aproximativ, pe cap, de 6,675 kgr. pentru locuitorii din capitalele de județe și numai de 0,890 kgr. pentru ceilalți!

Aceeaş disproporţie e la noi şi cu privire la consumul de carne în genere, care în 1908 a revenit ca la 9 kgr. de locuitor, faţă de :

59 87	kgr.	în	Anglia.
52 70	»	»	Germania.
39 50	»	»	Suedia şi Norvegia.
35 60	»	»	Franţa.
31 70	»	»	Belgia.
31 30	»	»	Olanda.
29	—	»	Austria.
26	—	»	Italia.

E apoi ştiut că şi porcii ce se taie de săteni, nu sunt îngrăşaţi aşă cum trebuie, pentru a da o cantitate cât mai mare de carne, slănină şi grăsime.

Exportul ce se poate face, împreună cu dorinţa de a contribui şi pe această cale la îmbunătăţirea hranei sătenilor au fost dar consideraţiunile cari ne-au îndemnat la publicarea acestei cărţicele. Pentru întocmirea ei ne-am adresat d-lui S. P. Radianu, agronom dela Institutul agronomic din Paris şi fost inspector în Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, cunoscut specialist, care în mod metodic descrie, nu numai rasele de porci, ci arată şi modul de creştere şi de îngrăşare, rentabilitatea, cum şi boalele porcilor şi mijloacele de prevenirea lor.

În special nevoia creşterii porcilor pentru consumaţiunea ţăranilor, e de cea mai mare însemnătate pentru populaţiunea agricolă care se hrăneşte, după cum am spus adesea, destul de rău.

Pe Domeniile Coroanei am căutat să dăm cât mai mare dezvoltare creşterii porcilor, aducând vieri de rassă, introducând cultura napilor porceşti şi ajutând pe locuitori la facerea de cocini bune. Numărul porcilor a crescut mult dela luarea tuturor domeniilor în regie, fiind în 1908, de

2922 capete, proprietatea domeniilor

9422 capete, proprietatea locuitorilor.

Din aceştia s'au vândut :

1521 de către domenii

1195 de către locuitori.

E de sperat că odată cu punerea în vigoare a convenţiunii cu Austro-Ungaria, creşterea porcilor va sporî, ajungând la cifra de mai înainte, dacă nu mai mult.

Având o piaţă de desfacere uşoară, nu numai că se va procura şi locuitorilor un nou mijloc de venit, dar se vor obişnui a-i creşte şi pentru trebuinţele proprii, căci creşterea porcilor are tocmai particularitatea că se pot ţine în număr potrivit cu trebuinţele şi puterile fiecărui gospodar; chiar şi cultivatorii micii au putinţa de a creşte şi îngrăşa un porc sau doi, cu zoana (gozurile) şi nutreţurile eftine de cari dispune, ori pe cari şi le poate produce lesne, cum sunt: dovlecii, napii porceşti, etc. Creşterea pentru vânzare mai e apoi necesară şi pentrucă purceii nu se prea caută, iar creşterea lor nu rentează, dacă nu se pot vinde la timp cu înlesnire.

Dar, pentruca vânzarea şi exportul mai ales, să se poată menţine, trebuie ca creşterea şi îngrăşarea să întrunească anume condiţiuni. Rasele de porci ce avem acum în Ţară sunt acclimatizate şi se mulţumesc cu o hrană destul de simplă. Ele ar fi şi mai

bune dacă s'ar crește rațional și igienic, așa cum se urmează de pildă în Danemarca. Apoi cu timpul va fi trebuință să se treacă de la exportul în stare vie sau tăiată la exportul de carne și slănină pregătită.

Dăm și în această privință ca exemplu tot Danemarca, căci acolo s'au înființat tovarășii pentru abatorii, fiind fiecare membru obligat să dea anual un anumit număr de porci. Cea mai mare parte din produse se trimit în Anglia, țară renumită pentru rasele de porci Yorkshire și Berkshire pe care Danezii le-au importat și selecționat într'atâta, că azi concurează pe crescătorii englezi.

În sfârșit credem că am pus la îndemâna crescătorilor un tratat potrivit trebuințelor economiei porcilor.

Bukle a zis «că cele mai bogate țări, nu sunt cele pentru cari natura a fost mai darnică, ci acelea cari au oameni mai muncitori».

Țara noastră e, din fericire, dintre cele mai bine înzestrate.

Ni se impune deci cu atât mai mult să năzuim mereu înainte, căutând a exploata și perfecționa toate ramurile de bogăție.

Ion Kalinderu.

Predică la Înviere.

«Hristos s'a sculat din morți; începătură celor adormiți s'a făcut».
(Côr. 15, 20).

Fraților,

Glas de bucurie mare s'a desprins dela mormântul Domnului, vestea mântuitoare de «Hristos a înviat. Nu este aici, că s'a sculat precum a zis; veniți de vedeți locul unde a zăcut». — spune îngerul femeilor ce-L căutau cu mirisme la mormânt, iar ele se înspăimântă, nu-și cred ochilor dar nu-i vis, nu-i părere, ci-i uevea. Domnul Hristos li se arată plin de mărire. Il văd, Il simt, Il aud; dar strălucirea lui le orbește: «mergeți și vestiți fraților mei, ca să meargă în Galileia și acolo mă vor vedea».

Uimile ele duc ucenicilor vestea cea scumpă. Și Hristos răsare în mijlocul apostolilor prin uși încuiete, răsare ca din pământ. Li prind Dumnezeuescul lui cuvânt — Pace vouă! — Il pipăe și iată are carne și oase, iată semnele cuicilor, iată puterea sa nesfârșită; nu-i părere, nu i vedenie, ci i Hristos Domnul și Dumnezeul lor și al nostru. Hristos a înviat cu adevărat, Hristos a zdrobit puterea morții. «Hristos a înviat» se vestește la toată zidirea.

Hristos s'a preamărit înaintea noastră cu slava sa din început; Hristos ne-a deschis drum sigur spre viață. — Hristos s'a sculat din morți; începătură celor adormiți s'a făcut. Hristos cel înviat este temelul învierii noastre viitoare.

Din minunile Domnului nostru Iisus Hristos
NUNTA DIN CANA GALILEEI
(Tableu de Tintoretto (1512-1594). Se află într-o biserică din Veneția).

Acest mare adevăr, — că învierea lui Hristos este chează nestrămutată a învierii noastre din morți. — vreau să vi-l desvăluie astăzi, pentru a preamări și mai mult ziua mare a învierii Domnului și Mântuitorului nostru Hristos.

Fraților,

Dela mormântul lui Hristos nu se înalță numai Cel ce a biruit și a risipit cătușele morții, ci reînviază Hristos prin învierea sa credința și nădejdea apostolilor, le aprinde focul dragostei până la jertfă pentru adevăr și dreptate, pentru adevărul cel mai înalt: Hristos cel înviat —.

Prin înviere Hristos se vestește lumii, prin înviere se vedește atolputernicia sa, prin înviere dragostea creștină renaște lumea, prin înviere Hristos adevărește învierea noastră viitoare după cuvântul Scripturii: «Precum prin Adam toți mor, așa prin Hristos toți vor învia (Cor. 15, 24).» Lăudați-l pre El toate neamurile, binecuvântați-l popoare. Hristos s'a înjosit ca să ne înalțe; Hristos s'a supus legei ca să ne scoată de sub lege; Hristos s'a supus morții ca să ne redea viață; Hristos a înviat ca să ne adevărească învierea noastră viitoare, de care toți ne vom învrednici, dar nu toți ne vom bucura: «că la ziua cea mare a judecării vor învia drepții întru învierea vieții, iar cei răi întru învierea osândirii».

Că precum a înviat Hristos din morți cu toată ființa sa, tot astfel va fi și la învierea cea de obște; că se vor ridică într-o clipă din noianul vremilor apuse sufletele și trupurile celor morți și se va îmbină fiecare suflet cu trupul său reînviat la glasul fulgerător a lui Hristos, cu trupul renăscut asemeni trupului Domnului cel înviat, căci toți se vor schimbă după cuvântul apostolului: «nu toți vor muri, dar toți se vor schimbă». (Cor. 15 v. 51).

Iar despre aceasta: 1) ne șoptește inima noastră, ne adevărește firea întrecută, ne spune neîncetat Scriptura, 2) ne strigă cu glas de trâmbiță Domnul Hristos cel înviat prin viața sa între noi, prin minunile sale și mai presus de toate prin învierea sa.

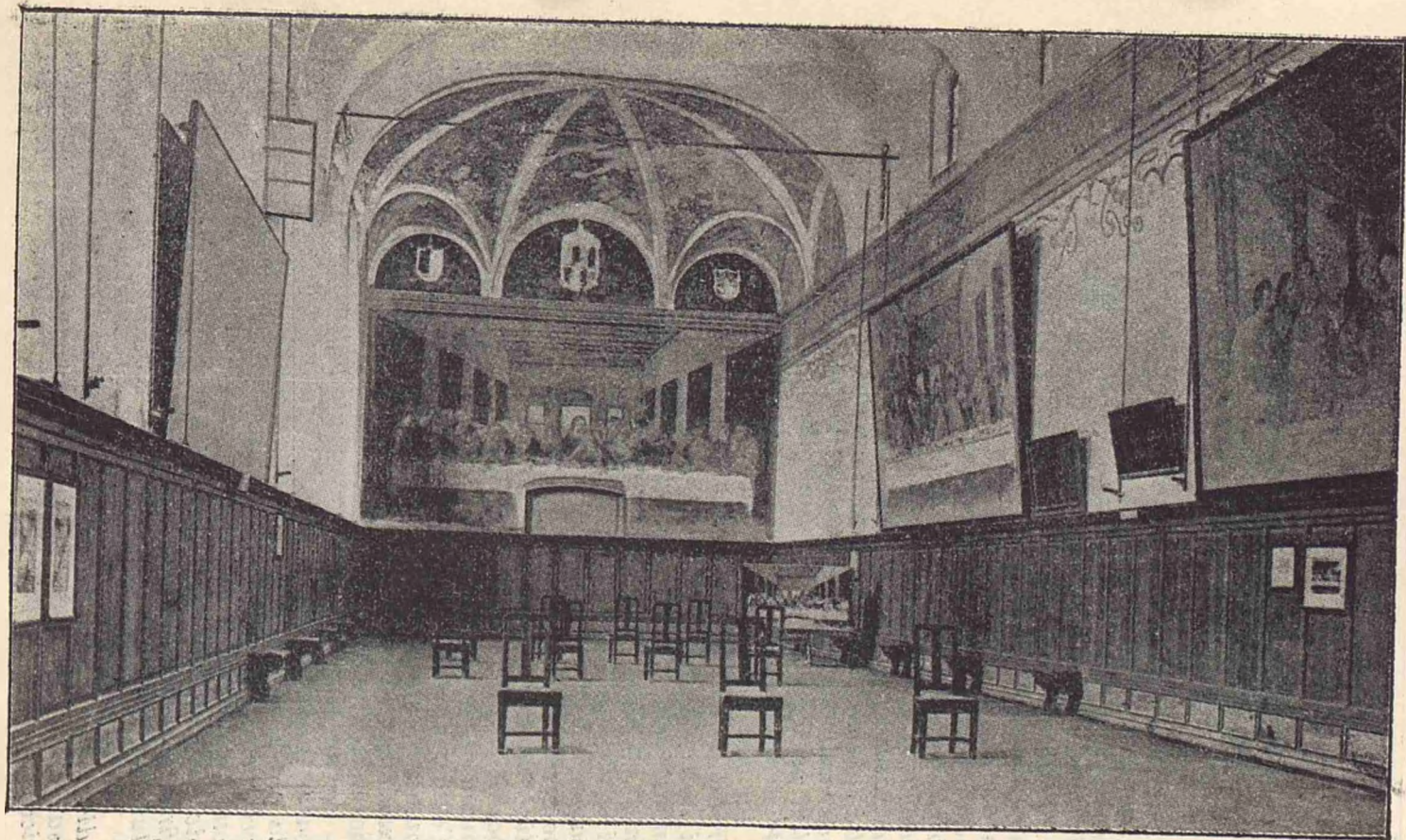
I.

Am zis că inima ne spune de învierea deopotrivă a sufletului și a trupului la obștescul județ. La Dumnezeu toate isvorăsc din dreptate desăvârșită, așa ne spune și firea noastră și sf. Scriptură. Dar nu-i drept ca doi să lucreze și unul să mănânce, nu-i drept ca doi să răpească și unul numai să globească, nu-i drept ca doi să fie tovarăși nedespărțiți la bine cât și la rău, la dureri ca și la bucurii, la minciună cât și la adevăr, la omor cât și la jertfă pentru dreptate, iar la urmă numai unul singur să se răsplătească ori să se pedepsească, numai el singur să-și dea socoteala.

Ce fel de dreptate e asta și cum poți despărți sufletul de trup? Că de face omul vre-o nelegiuire, au nu se împărtășește din ea și trupul și sufletul său? Că dela trup pleacă ispitele și dela inimă pornesc păcatele: «Din prisosul inimii grăește gura». Au nu a păcătuit Adam sufletește prin trufia de a fi Dumnezeu și trupește prin gustarea fructului oprit? Și când se tulbură sufletul nostru de dureri ascunse, nu se uită și de hrană, nu se desvâlue furtuna sufletească în privire, în mișcare și în toată ființa noastră? Și de vin atâtea ispite prin trup, nu se înfrânează și el de plăcerile trecătoare, înarmându-se cu tărie și statornicie în virtute pentru desăvârșirea sufletului? El rabdă și chinuri și moartea eroică pentru isbânda sufletului asupra păcatului. Și este atât de firească tovărășia aceasta între trup și suflet că și judecătorii lumesti pedepsesc atât sufletul cât și trupul pentru călcările de lege și răsplătesc cu aceeași măsură nevinovăția. Că de pedepsești cu temniță pe ucigaș, pedeapsa lui nu-i numai trupească ci mai grozavă e muștrarea lăuntrică, furtuna din suflet. Iar dacă judecă astfel omnenii și găsim dreaptă această sentință, cum vrei să faci nedreptate stăpânul dreptății? Să nu fie! Drept aceea se va scula la judecată nu numai sufletul cel veșnic viu, ci și trupul cel renăscut prin întruparea și jertfa și învierea Domnului Iisus Hristos și atunci vom putea zice cu Scriptura: «Inghîțitu-s-a moartea întru biruință».

Mă va întrebă cine-va însă: cum se vor găsi toate osemintele, toate părțile tuturor, cum se vor întruni în acelaș trup cărnurile putrezite, cum se va adună pulberea spulberată de vânturi a celor ce s'au ars, cum se va scula din trupul cel putrezit, trupul cel duhornicesc și luminat prin învierea renăscătoare? Voi răspunde cu răspunsul Sf. Apostol Pavel: «nebune, tu ce sameni nu învia:ă, de nu va muri? și ce sameni nu trupul care va să se facă sameni, ci grăunțele numai.... iar Dumnezeu îi dă lui trup precum voește» (Cor. 15 v. 36—38). Iată, fraților, că Dumnezeu ni-a pus în lume pildă vie și icoană adevărată a învierii noastre viitoare, pildă ce se repetă mereu înaintea noastră spre a ne reaminti neîncetat că viața aceasta pământească e drumul spre viața veșnică pentru care ne pregătim.

Și dacă se înfiptuese sub ochii noștri astfel de minuni, că din sămânța de nimic ce putrezește și se strică de apă răsare un pom plin de viață cu rădăcini, trunchiu, crengi, cu frunze nenumărate, cu flori și fructe o lume întregă, —și aceasta pentruca așa a orânduit Dumnezeu Cel atotputernic,—cum să nu crezi că acelaș mare urzitor a toate va reînchegă aceea ce a fost și va readună aceea ce s'a împrăștiat, cum să nu crezi că Cel ce a făcut lumea din nimic, o va reface când va roî din părțile sale? Că de se petrec sub ochii noștri astfel de minuni, orânduite dintr'un

Cina cea de taină.

Vederea sălii din mănăstirea «S-ta Maria delle Grazie» din Milano, unde se află zugrăvită — în fund — pe părete
«Cina cea de taină», a lui *Leonardo da Vinci* (1452—1519).

început de Dumnezeu prin legile firei și nu ne îndoim de adevărul ființei lor, nu trebuie să ne îndoim nici de învierea viitoare, pe care același mare legiuitor a orânduit o și a înscris-o adânc în inima noastră, în cartea firei și în cartea cărților în Sf. Scriptură.

II.

Dar adevărul învierii morților la judecată îl întărește întruparea Domnului și Mântuitorului Hristos în trup omenesc, minunile sale și mai presus de toate învierea sa din morți, icoană limpede a învierii noastre.

Că dacă numai sufletul va fi viu în veci, cum se explică întruparea Domnului Dumnezeuului nostru Iisus Hristos, care a sfințit trupul omenesc și l-a spălat de păcatul strămoșesc? Cum s'ar fi înjosit Dumnezeu să se întrupeze după chipul cel peritor, în corpul cel mânjit de păcate grele, cum ar fi înviat trupul său spre o viață nouă făcându-se începătură celor adormiți? Ori n'ar fi găsit Dumnezeu o altă cale mai demnă, pentru a mântui numai sufletul nostru? Adevărul este că trup și suflet nu se pot despărți unul de altul pentru totdeauna, fiind din fire un întreg, pe care Hristos, Mântuitorul lumii, l a restatornicit în întregime sa.

Ba mai mult; încă fiind Hristos între ucenicii săi s'a arătat nu numai lămuritor adânc al sufletului nostru, ci și îndreptător al trupului, izbăvitor al neputinței lăcașului omului celui nou, al templului Dumnezeuștilor taine. Înaintea sa durerile se risipiau, orbii vedeau, mușii auziau și toată neputința se ascundea de fața sa cea iubitoare de oameni. Moartea însași se plecă Domnului vieței și El învie pe fiica lui Iair numai atingând-o, ca și cum ar deștepta-o dintr'un somn adânc. Fiului văduvei lui Nain, care eră pornit spre mormânt îi strigă: — «Ție zic scoală-te»; atât numai și eră deajuns ca viața să revie și morții să învie. Ce să zic de învierea lui Lazăr cel mort de patru zile, care putrezise aproape și pe care Iisus îl chiamă la viață cu cuvântul: «Lazăre, vino afară!»! Că cine se poate împotrivi poruncei lui Dumnezeu?

Au nu este aceasta icoana atotputerniciei lui Hristos, care va strigă la 11-a înviere celor adormiți și se va ridică la glasul său ca din pământ noianul celor adormiți și a celor vii?! Că de ar fi înviat Hristos nu 3, 4, ci un singur om, nu va putea învia și 10 și 100 și 1000 și zeci și sute de mii și-o lume întreagă, că toți avem o fire și-o lege și firea se supune stăpânului ei, Dumnezeuului celui veșnic, lui Hristos cel atotputernic?

Și Hristos a învins moartea și s'a sculat prin a sa putere din morți, ca să întărească cu temelie de stâncă biserica sa; s'a ridicat cu trupul său din morți ca să ne arate icoana vie a trupurilor noastre la învierea cea de obște.

Cina cea de taină

Tablou de *Andrea Solari*, (1458–1515) copie de pe celebra pictură murală a lui Leonardo de Vinci. Se află în aceeași sală cu originalul.

Hristos a înviat ca să învie viața noastră prin învierea credinței apostolilor și prin ei a lumii întregi, prin învierea dragostei dintre noi. Hristos a înviat ca să reînvie nădejdea nestrămutată spre viața veșnică. «Hristos s'a sculat din morți; începătură celor adormiți s'a făcut». Hristos a zdrobit păcatul, Hristos a prădat iadul, Hristos ne-a deschis cerul «că precum prin Adam toți mor, așa prin Hristos toți vor învia». Hristos a zdrobit puterea morții, să ne bucurăm cu toții și să strigăm cu apostolul: «moarte, unde îți este acul, unde îți este biruința, iadule?» (Cor. 15 v. 55).

Așa dar cum că morții vor învia mărturisește: 1) inima noastră, firea întregă și sf. Scriptură și 2) întruparea Mântuitorului în trup omenesc, minunile sale și mai presus de toate învierea sa din morți pe care o sărbătorește azi toată creștinătatea, sărbătoarea strămoșilor noștri, a noastră și a urmașilor noștri, sărbătoarea lumii întregi — Învierea lui Hristos.

III.

Vedeți dar, fraților, Hristos ne-a renăscut întreaga noastră ființă și sufletul și trupul nostru și s'a pus pre sine pildă vie și scop al nădejzilor noastre. Ne-a pus ca țintă desăvârșirea sa și ca răsplată fericirea veșnică, de care se vor împărtăși toți cei ce vor crede în Iisus Hristos cel înviat, care se vestește la toată suflarea. Se vor împărtăși de acea veșnică viață în fericire și adumbrire de raze dumnezeiești, cei ce se vor renaște la adevăr și dreptate, la înfrățire și iubire creștină. Reinvierea noastră sufletească prin învățătura creștină este cheazășia fericirii veșnice la a doua înviere.

De aceea, fraților, să ne luăm hotărâre puternică de a sfârși odată cu răutatea, cu răpirea, cu ușurința sufletului, cu deșertăciunea luxului și a mândriei, cu nepăsarea asta de aproapele nostru ce suferă, să încetăm cu beția, cu îmbuibarea, să încetăm cu tot păcatul ce ne stăpânește și renăscuți prin Hristos cel înviat, să ne înfrățim spre cele bune, căci viața-i scurtă, ispitele sunt multe și omul ușor alunecă.

Să ne gândim neîncetat la ziua grozavă când Mântuitorul va veni cu slavă mare să judece viii și morții, când dreptatea singură va fi judecător și vom auzi fiecare sentința veșnică. Atunci Hristos cel chinuit, batjocorit, înjosit de oameni, Cel ce a iertat toate, Cel ce a mângâiat dureri, a curățit păcate, a șters lacrimi, Cel ce a îndreptat toate metehnele și slăbiciunile noastre, Cel ce se rugă pentru cei ce-l duceau la Golgota: «Doamne, iartă-le lor, că nu știu ce fac!» va fi neînduplecat; că va pune să judece faptele noastre și să hotărăscă dreptatea și atunci strigă celor vinovați ca și fariseilor: «de nu vi s'ar fi spus, păcat nu ați avea». Atunci se va auzi cuvântul înfricoșat pentru

cei păcătoși:— *Duceți-vă de la mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui; că am flămânzit și nu mi-ați dat să mănânc, am însetat și nu mi-ați dat să beau, strein am fost și nu m'ați primit, gol și nu m'ați îmbrăcat, bolnav și în temniță și nu m'ați cercetat.*—(Mat. 25 v. 41—43), că toate acestea trebuie să le facem noi aproapelui nostru.

Drept aceea să ne lăsăm duși de vânturi, nici de ispite și plăceri deșarte, ci reînviind la o viață creștinească să pregătim viața veșnică, spre care toți suntem călători, ca să ne putem învrednici de chemarea sfântă la viața fericită și la împăcarea nesfârșită în Hristos Iisus, care va vesti celor drepti: «Veniți bine-cuvântații Părintelui meu de moșteniți împărăția, care este gătită vouă de la întemeierea lumii; că am flămânzit și mi-ați dat să mănânc, am însetat și mi-ați dat să beau, străin am fost și m'ați primit, gol și m'ați îmbrăcat, bolnav și în temniță și m'ați cercetat». (Mat. 25 v. 34—36).

Fie dar ca și noi să ne învrednicim de această sfântă chemare, pe care Hristos cel înviat ne a împulernicit să o cucerim prin harul și iubirea sa de oameni, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

D. A. Nicolaescu,

ÎN PALESTINA.

Dela Ierusalim la Ierihon. Marea Moartă.

Iordanul. Hagii.

Celice Scalek a făcut o călătorie în Palestina. De oarece dă amănunte foarte însemnate despre Marea moartă, Iordan, Ierusalim, locurile sfinte ale creștinilor, mahomedanilor și ovreilor, vom da și cetitorilor noștri o prescurtare din ele.

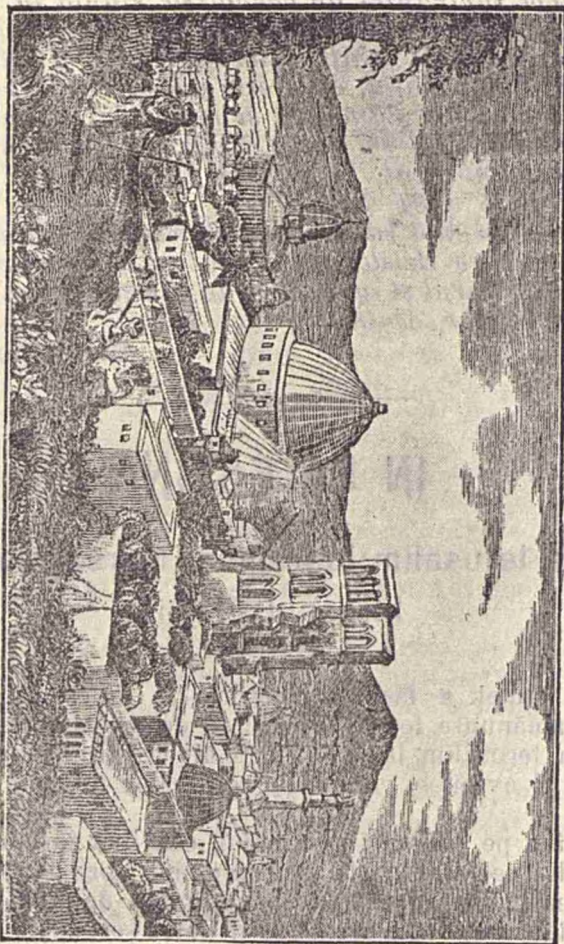
„Plecarăm pe poarta Damascului, cea mai însemnată și mai măreață din cele șapte ale Ierusalimului, spre Ierihon.

Cinci ceasuri au alergat pe drumul plin de praf, cai de soiu, arăbești, inhămați câte trei, buziș. Calea șerpuește de-a curmezișul prin dealurile lui Efraim, tot la vale, prin dealuri și văi nesfârșite, pietroase, crepate de arșiță, pe cari cresc numai mănunchi de iarbă sărăcăcioasă, hrană pentru oile slabe ale Beduinilor.

Pe drumul șerpuitor acoperit cu pulbere albă văroasă, ajungem cete de hagii pe jos, mai toți Ruși. Mă lovesc mutrele ve-

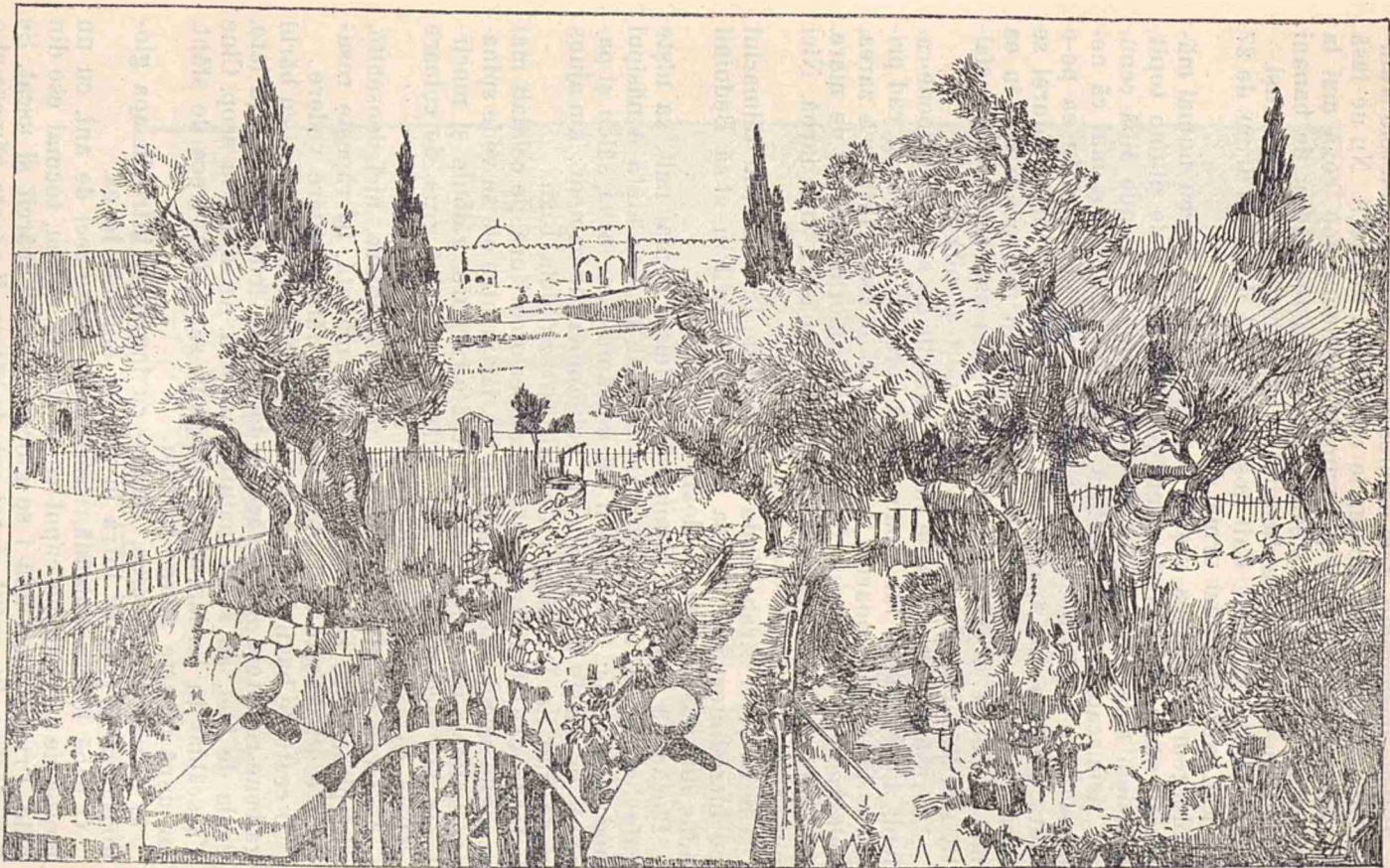
sele, evlavioase, ale acestor mucenici, cari se simt fericiți că se pot târî în dogoreala soarelui către Ierihon. Numai copiii plâng.

Partea din urmă a drumului se coboară foarte răpede de pe muchea priporoasă a muntelui spre Iordan, care e la patru sute de metri mai jos decât fața mării și la o mie două sute de cât Ierusalimul. De-alungul unei costișe priporoase gonesc caii la vale, în cât ne iau florii. Ne turbură și mai mult simțirea ciudată ce ne stăpânește că ne coborîm într'o arșiță care apasă ca o pătură greoaie asupra văei.

Vederea Ierusalimului.
(După «Icoana Lumii» 1845).

Din cer se varsă lumină albă, orbitoare, care se lasă pe noi ca un înveliș; iar albul sur al pământului ne pare cenușe fierbinte. Jos, în fundul văii, scântee cristale de sare și printre ele cresc din bielșug măcăciunii scurți, la culoare ca pulberea, vestitul Rizyphus spina Cristi, din care au făcut cununa lui Iisus.

Vedere din Palestina.

Zidirile Ierihonului, cari odinioară au căzut în sunetele trâmbițelor lui Iisus Navi. Acuma le cercetează învățații. Nu ne lasă să intrăm în cetate, ci poposim în Ierihonul nou, ceva mai la miază-zi, unde găsim câteva oteluri și niște grădini de banani și balsam, un lagăr de Beduini și un schit de călugări ruși.

Ne urmăm drumul. Caii noștri arăbești, după un drum de 27 de km., nu arată nici urmă de oboseală.

Mergem prin stepa veșnic aceeași. Vedem mereu numai mă-răcini, năsip albicios și munte pleș. Marea, ca de plumb topit, o vedem abia după ce am ajuns pe țerm. Se întinde albă cenușie, nemișcată, fără unde, fără pești, fără oglindire, mai că ne-deosebindu-se de pustia ce-o înconjoară. Înaintăm în ea pe-o plută, gustăm din apa sărată, în care din pricina căldurei se așează atât de multe minerale, în cât nu mai poate trăi în ea nici o vietate. Așa e de deasă și de grea este apa lacului asfaltit sau Mărei moarte, în cât nu te poți afundă în ea.

La răsărit și la apus se întind zidurile de stâncă, galbene-cafenii ale Muntelui lui Moab, par'că spre a o mărgeni și cad priporos în Marea moartă. Spre miază-zi o ceață întunecă zarea, nelăsându-ne să zărim Sodoma și Gomora, dincole de mare. Dar nici nu e ce vede: nici sat, nici păseri, nici iarbă. Nici un zgomot...

Un cerșetor Arab vinde trandafiri de Ierihon. Dar tălmaciul ne încredințează că floarea nu crește la Ierihon, ci că Beduinii aduc din pustie această floare lemnoasă.

Plecăm la vadul Iordanului. Mărăcinișul e mai nalt, ca niște tufe; cu cât ne apropiem mai mult de râu cu atâta e năsipul mai moale, mai lutos; e un fel de câmpie cu iarbă, sălcii și papură. În sfârșit dăm de-un loc gol, umblat de oameni; am ajuns unde fiul lui Dumnezeu a primit botezul dela Ioan.

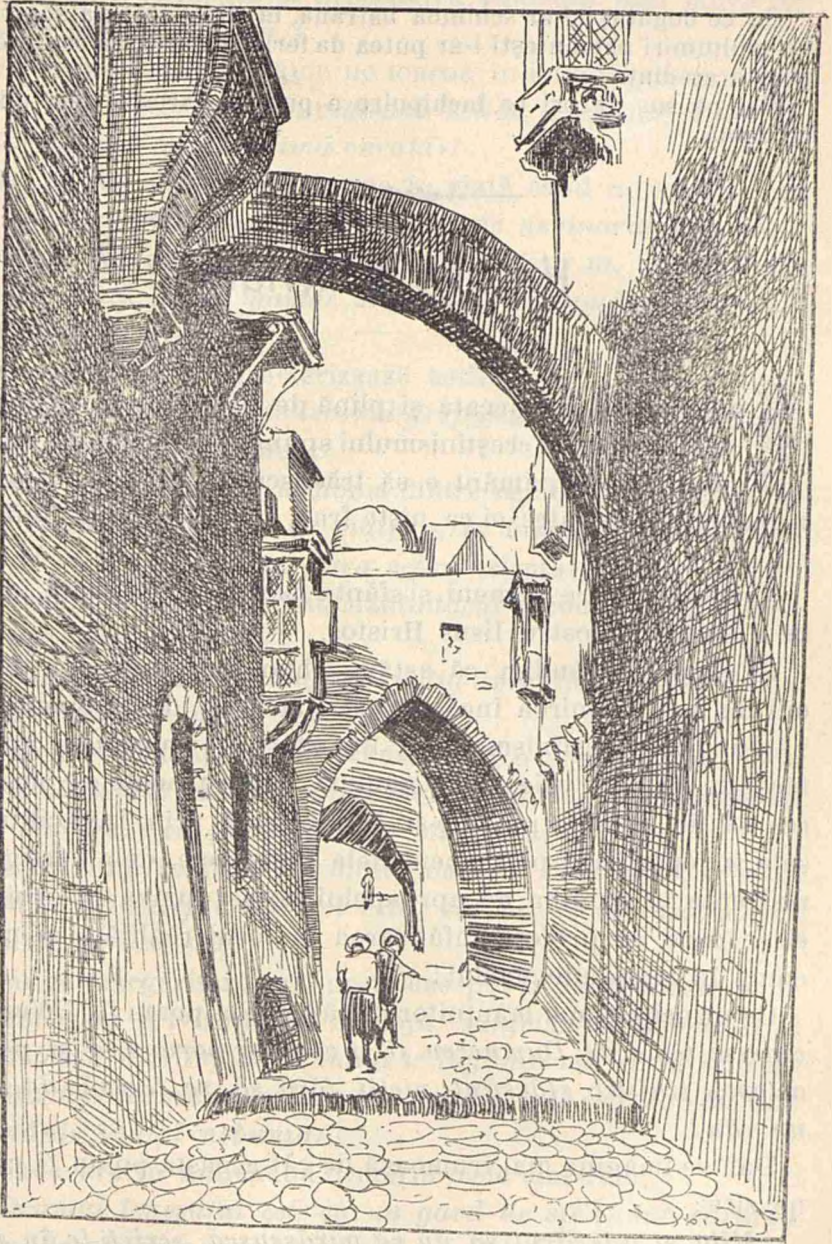
Iordanul e lat și răpede și face aceeași cotitură, pe celălalt mal crengile sălciilor se pleacă până jos, iar printre ele se vede spina-rea gălbie a muntelui Ghilead. Apa e turbure, gălbuie și mocir-loasă, iar țermul, pe care ne aflăm, e din lut gras, de culoare gălbue, în care picioarele ni se afundă.

Vederea nu e nici frumoasă, nici înălțătoare, nici deosebită, nici pitorească. Dar e neuitată, neasemănată, îți răpește resu-flul, te stăpânește mai mult decât cea fărmeacătoare vedere.

O ceață de hagio ruși, bărbații în caftane lungi negre, cu bărbi galbene-roșietece și cu căciuli de blană; femeile cu fețe late, goale de idei, au sosit înaintea noastră. Au ajuns la scop. Cine s'a scaldat în Iordan, când ajunge în satul său, trece de sfânt, iar după moarte merge în raiu.

În cămași nouă, albe, călcate cu îngrijire, intră în apa glo-doasă, ca și cum ar intră în raiu și cufundă în ea.

O babă foarte bătrână, trecută de șapte-zeci de ani, cu un moțoc de păr alb pe capul ce se clătină mereu, tocmai ese din baie. Prin cămașa udă i se ghicește trupul zbârcit și uscat. Se îngenuchea, iar soțul ei, tot așa de bătrân, îi scoate cămașa și-o

○ stradă în Ierusalim.

întinde pe o tufă să se usuce. Ea, goală, stă cu privirile pierdute, nici nu ne bagă de seamă că suntem acolo.

Cu ce bogătaş și-ar schimba bătrâna, în clipa aceasta soarta? Ce mulțumiri pământești i-ar putea da fericirea aceasta ce i-o dăruiește credința?

Mai pe sus de ori ce închipuire e puterea acestei țeri pline de taină.

I.

Hristos a înviat!

 ntr'o lume întunecată și plină de patimi apărù divinul întemeietor al creștinismului spunând oamenilor, că menirea lor pe pământ e, să trăească în cea mai deplină armonie, să fie între ei ca niște frați și să aibă milă unii de alții.

Armonia dintre oameni și sfânta pace în lume : iată idealul Domnului nostru Iisus Hristos.

Și când ne gândim că astăzi, chiar după aproape două mii de ani, omenirea încă nu este pătrunsă de sublimele învățături ale creștinismului, o întristare ne cuprinde inima făcându-ne fără voie să ne gândim, cum se poate ca omenirea să fie atât de rea. De-și Mântuitorul prin învățăturile sale îndepărtează pe oameni dela fapte rele, dela câștiguri nedrepte în paguba de aproape lui, totuși lumea în orbirea ei se pare, că preferă înfățișarea în locul realității și minciuna în locul adevărului!

Ce principiu mai mântuitor decât acesta poate fi: *Numai cine se teme de Dumnezeu și îi ascultă poruncile își poate aștepta liniștit sfârșitul vieții fără să se teamă de nici un rău!*

Dar ce imagine mai frumoasă de cât aceasta poate fi, când ne zice:

«Mila și adevărul să nu vă părăsească, scrieți-le în inimile voastre».

Și iarăși ce sfaturi mai binevoitoare decât aceste pot fi, când ne spune:

«Dreapta judecată și prevederea sunt cea mai mare pozoabă pentru oameni»!

Și ce balsam vindecător ne toarnă în inimile noastre când zice: «Dumnezeu binecuvintează coliba dreptilor și dă har celor umiliți și cu inimă curată»!

El ne dă normă de purtare în viață când ne spune: «Nu fi mândru, mincinos, nu vârsă sânge nevinovat nici chiar vinovat. Nu uneli gânduri rele în inima ta. Nu te grăbi a face răul. Nu fi martor mincinos și nu semănă desbinări între oameni».

Pe cel drept îl caracterizează astfel:

«Gura dreptului este izvorul dreptului, iar gura nelegiuitului ascunde nedreptate.»

Iisus caracterizează armonia dintre cetățeni prin următoarele cuvinte: «Cetatea se înalță prin binecuvântarea celor onești și se surpă prin gura celor nelegiuiți».

Vorbind de cel nelegiuit, Mântuitorul îl compară cu frunza pe apă, când zice:

«Nelegiuitul își dobândește câștig amăgitor, iar cel ce seamănă dreptate, plată sigură».

Valoarea femeii oneste Mântuitorul o arată ast-fel: «Femeea virtuoașă este coroana bărbatului, iar cea necinstită este întocmai ca putrigaiul în oasele lui».

În privința relațiunilor dintre oameni Iisus zice: «Cel ce umblă cu înțelepți, înțelept este; iar cel ce se însoțește cu nebunii, nebun este».

Dar ce mărgăritare mai prețioase pot fi decât aceste două proverbe cu privire la cel înțelept: «Înțeleptul se teme și se depărtează de rău, iar nebunul se îngâmfează și nu se teme de rău. Cel târziu la mânie cu multă minte este, iar cel iute la mânie înalță nebunia»!

Lenea are în totdeauna urmările cele mai rele:

«Drumul leneșului este ca un gard de spini, iar cărarea celor drepti este o cale bătută». «Cel leneș la lucru este frate cu risipitorul».

«Nu iubi somnul ca să nu sărăcești, deschide-ți ochii tăi și vei avea pâine de ajuns».

Lăcomia, divinul Mântuitor o caracterizează ast-fel:

«Mai de preferat este o avere mică, dar cu dreptate, decât o avere mare cu nedreptate».

Cei doi dușmani ai omului sunt: mândria și mărăreția.

«Mândria, zice Iisus, merge înaintea dărăpănării și mărăreția înaintea cădereii».

În privința respectului față de părinți Mântuitorul se exprimă ast-fel:

«Cel ce blestemă pe părintele său, pe muma sa, lumina aceluia i se va stinge în întunerecul cel mai negru».

Iată cuvintele pe cari Mântuitorul le zice în favoarea celor asupriți:

«Deschide-ți gura pentru cel mut și apără pe cel apăsător și lipsit».

În privința femeii virtuose Iisus zice:

«Prețul unei femei virtuose întrece cu mult pe al mărgăritarelor și al briantelor celor mai scumpe. Femeea onestă își deschide gura cu socoteală și legea bunătății este pe limba ei. Ea nu mănâncă niciodată din pâinea leneviei».

Din cele spuse mai sus rezultă, că învățăturile mântuitorului sunt un balsam, care vindecă ori ce rană a sufletului. Când aceste învățături vor fi adânc strecurate în gândurile tuturor oamenilor, ca să domnească în lume dragostea nefățarnică, înfrățirea și sfânta pace, atunci numai vom putea zice că omenirea și-a însușit sublimele principii ale creștinismului.

* * *

Fă, o Doamne, ca cel puțin în aceste sfinte zile să ne re-culegem, ca să ducem o viață mai creștinească și mai lipsită de patimi.

Din înălțimea de unde ne stăpânești, o Părinte ceresc, te rugăm cu umilință să ne dai prilejul de a ne zice mulți ani, tradiționalul salut de „Hristos a înviat!“ și răspunsul de Adevărat a înviat!

A. Vântul.

— Unde nu e cap, vai de picioare!

A. Pann.

La Iordan să alergăm

Cântec religios popular
Cules și armonizat de T. TEODORESCU.

♩ = 120

Andantino

Soprani
Alti

Teori
Basi

1. Tre-cû praz-ni-cul fru-mos Naș-terea

Dom-nu-lui Chris-tos, Ve-niți toți să

ne-a-du-năm Vit-le-e-mul să-l lă-s-ăm

3. Duhul sfânt dela cer zboară,
In chip de porumb pogoară;

4. Și Ioan Botezător,
Al pustiei locuitor,
Mai 'nainte se gătește,
Pocăința o vestește.

5. Pre toți vrea să-i mântuească
Și cu apă să-i stropească,
În Treime să-i boteze
Legea să le-o îndrepteze.
6. Când sosi Domnul Christos
Iordanul s-a întors
Înapoi fugind cu pripă,
Iar Prorocul sta cu frică.
7. Christos îl chemă la sine :
«Vino, Ioane, la mine,
Vino acum și cutează
Și cu apă mă botează».
8. Prorocul se temea foarte,
Vrând să păsească nu poate;
Ioan bine socotește
Și către Christos vorbește:
9. «Eu vreau botez de la tine,
Și tu vii acum la mine,
Eu de tin' mă spăimântez
Nu știu cum să te botez».
10. Domnul Christos îi grăi :
«Vino și nu te 'ndoi
Vino și nu te miră
Că așa e voia mea».
11. Atunci Prorocul venind
Și de frică tremurând
Ș'apropie și cutează
Și cu grabă îl botează.
12. Cerurile deschizând',
Duhul din cer pogorând',
Glas din cer se auziă,
Lui Christos așa-i grăiă :
13. «Tu ești Fiul meu iubit
Întru care am voit,
Tu din cer te ai pogorît,
Din Fecioară te-ai născut,
14. Trup omenesc ai primit,
Pre cruce te-ai răstignit,
În mormânt te-ai îngropat,
A treia zi ai înviat.
15. Pre Adam tu l-ai sculat
Din cel loc întunecat
Și pentru-a Evei greșală
Ai venit în lume iară.
16. Frumos praznic cel trecut
Întru care te-ai născut,
Acesta-i mai luminat
În care te-ai botezat.
17. Astăzi cu apă se spală
A strămoșilor greșală,
Păcatul cel de demult
Care'n rai l-au fost făcut.
18. Veniți toți să ne-adunăm
Lui Christos să ne rugăm
Cu cântări alcătuite
Ca niște flori înflorite :
19. O ! Cerescule-Împărate,
Spală și-a noastre păcate
Și ne fă și nouă parte
De-a ta sfântă bunătate,
20. Pururea să te privim
În veci să te prea mărim,
Și de-acum până 'n vecie
Adam tot în rai să fie !

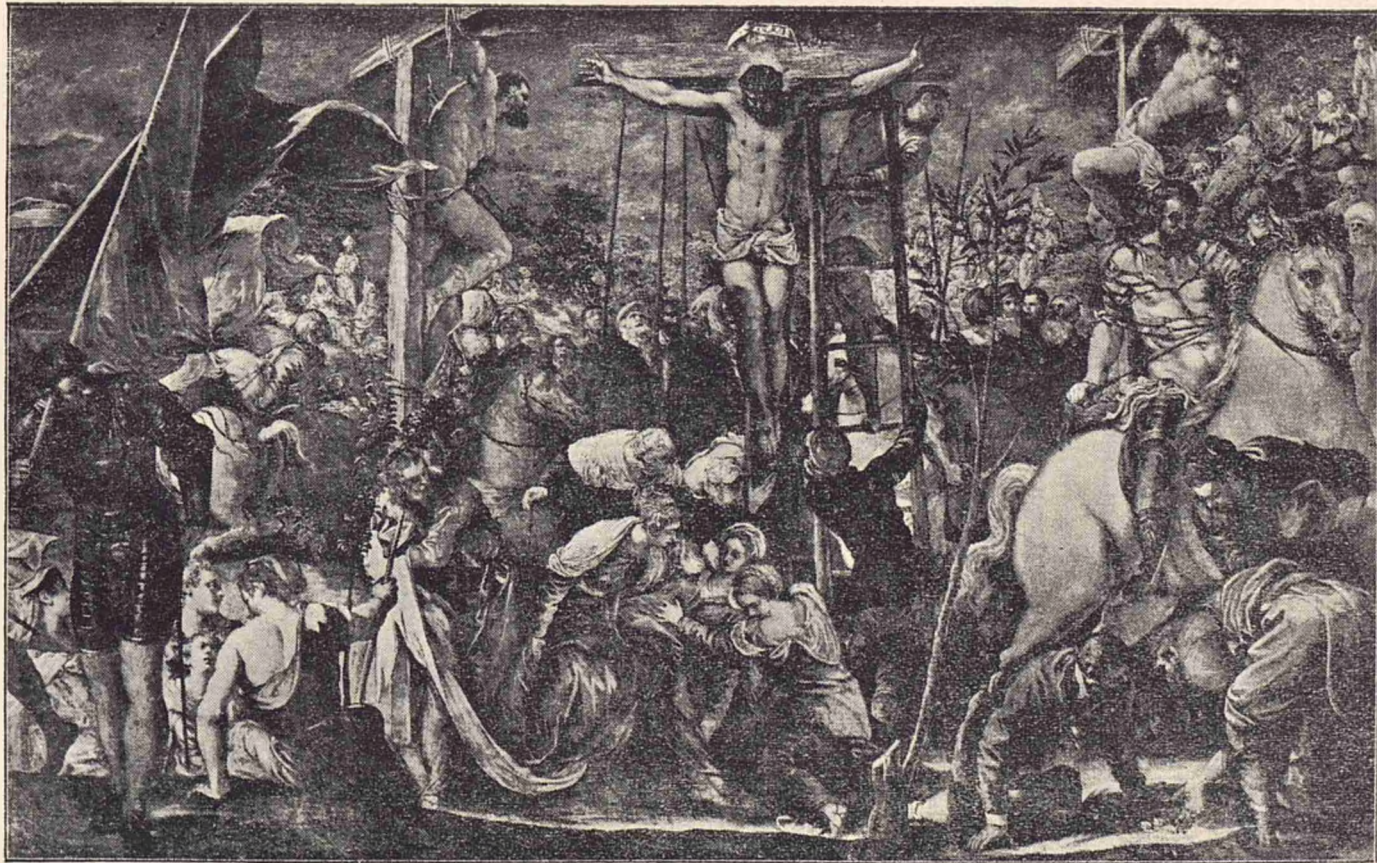
NB. Nuanțarea se va face după sensul vorbelor din fiecare strofă.

Pentru mai multă variație, strofele 7, 9, 10, 13, 14 și 15 vor putea fi cântate de soliști cu acompaniament de piano sau harmonium. Celelalte strofe se pot cânta alternativ de către două coruri, care se vor întruni la ultimele două strofe într'un choral general.

DEPUNEREA ÎN MORMÂNT, copie de pe Tiziano-Vecelli (1477–1576).

Restignirea Domnului Nostru Iisus Hristos.

(Tablou de *Tintoretto* (1512–1594). Se află în Veneția).

Pământul și cometa.

La 19 Aprilie (2 Maiu), deci în Lunea Paștilor, cometa lui Halley va fi la 113 milioane de kilometri dela Pământ; la 30 Aprilie (13 Maiu), la 49 de milioane; la 2 Maiu (15 Maiu), la 37; la 7 Maiu (26 Maiu), la 22 milioane. Atunci va fi la cea mai mică depărtare de noi. La 18 Maiu (31 Maiu), va fi la 65 de milioane și se va depărta din ce în ce mai mult.

Depărtările astea sunt socotite pentru mijlocul sâmburelui sau capului Cometei. Dar Cometa mai are și coadă întoarsă îndăret pe linia care unește mijlocul Soarelui cu al Pământului, ca și cum lumina sau altfel de raze pornite dela Soare ar împinge aburii ce se 'nalță din sâmbure spre partea care nu se află întoarsă către el. Coadă e lungă de mai multe milioane de kilometre. Coadă aceasta o să întâlnească Pământul în noaptea lui 5 Maiu (18 Maiu) spre 6 Maiu (19 Maiu) și anume c'o iușeală de 280.000 de klm. pe ceas. Dacă materia din coadă ar fi deasă ca apa, nimic n'ar putea scăpa de pieire desăvârșită toate vietățile de pe Pământ. Din fericire, materia din coada lor e așa de rară în cât nu frânge nici nu slăbește lumina stelelor privite prin ele. (Bessel și Struve).

Iată cum se face coada: dela sâmburele Cometei se înalță aburi spre Soare. Bessel în 1835 a măsurat iușeala cu care se ridică aburii și a găsit'o de un kilometru pe secundă și anume tot la această Cometă. Dela o depărtare hotărâtă aburii îndărăptează și se întind înapoia Cometei alcătuind coada, ca și cum razele Soarelui i-ar împinge. Năvala de aburi e mai mare, când Cometa trece prin locul cel mai apropiat de Soare (la 7 (20) Aprilie 1910 cometa lui Halley) de aceea de atunci coada crește răpede.

Nu se știe bine ce fel o fi alcătuit miezul Cometei. Unii cred că din bucăți mari și mici de fier, de piatră, etc.; alții, că din aburi indesați. Ori cum, căldura Soarelui face de se înalță aburi imbielșugați din acest sâmbure.

Unele Comete s'au desfăcut supt ochii noștri și s'au prefăcut în roiuri de-așa zise stele căzătoare. In loc să se mai arate la timp hotărît o Cometă, vin ploi de stele.

Trecerea prin coada Cometei o să fie în noaptea lui

5 (18) Maiu spre 6 (19). In mijlocul cozei o să fim la 4 ceasuri demineată (3 ceasuri după ceasornicele din Europa de mijloc). In totul trecerea va țineă mai multe ceasuri înainte și după 4. De oarece ceada e nițel încovoiață trecerea prin osia cozei se va face nițel după 4.

Ce vom vedea pe cer in timpul trecerei?

Prof. W. Pikering dela Observatorul lui Lick (Statele Unite) crede că o ploae de stele; dar asta poate să înceapă înainte de-a fi intrat in coadă, cât și după ce vom eși.

De oarece in coadă se află un gaz otrăvitor, cyanogen, va putea pătrunde o cătime din el in păturile cele mai de susale văzduhului. Dar, având in vedere cătimea neînsemnată se știe de bună seamă că nu vom păți nemică de pe urma lui. Intr'o milă cubică de coadă (mila e peste un kilometru și jumătate) se află atâta otravă cât într'un sâmbure de măr.

Se poate ca păturile de sus ale văzduhului să se încălzească prin frecare cu materia cozei, dar așa de puțin, in cât nu vom simți nemic. Dacă va avea înriurire asupra înseninării sau innourării nu se știe: unii cred într'un fel; alții, in altul. Remâne să vedem.

Mai de crezut e că vom avea auroră boreală sau australă și furtună magnetică. S'au luat măsuri in părțile de Miază-Noapte ale Europei și Americii spre a cercetă schimbările de acest fel.

Am mai trecut vre-o dată prin coada unei Comete? Se crede că da, inse bine dovedit nu este. In 1861 eră o Cometă cu două cozi și se pare c'am trecut prin una. Hind a băgat seamă la 29 Iunie 1861, adică tocmai in ziua cu pricina, că seara cerul eră luminat, foarte ciudat.

Archenhold, dela Observatorul din Berlin, trage luarea aminte că la 18 Aprilie (1 Maiu), va trece Luceafărul, Venus, prin coada Cometei, și anume pe mult mai aproape de sâmbure decât vom trece noi între 5 (18) și 6 (19) Maiu. Luceafărul va fi atunci pe cer, la vreme de demineată; deci de pe Pământ vom fi față la această trecere, bine înțeles întrebuițând cele mai puternice instrumente. Va trebui să se vază ce se va întâmplă pe partea întunecoasă a Luceafărului și dacă lumina ce ne vine dela el nu va suferi vre-o schimbare.

Pe jumătatea de Miază-Noapte a Pământului, in timpul

trecerei, va fi noapte; în Australia, în Asia reseriteană și pe Oceanul cel Mare se va vedea trecerea Cometei pe dinaintea Soarelui. Inceputul trecerei va fi la 6 (19) Maiu la 3 ceasuri 22 de minute (după timpul din Europa mijlocie); iar eșirea la 4 ceasuri și 22 de minunte. Mărimea capului Cometei va întrece-o pe-a Soarelui; dar nu se știe de se va simți vre-o întunecare a Soarelui; poate numai lumina se va schimba nițel, trecând prin aburii din cari e Cometa. Neapărat în vremea când Cometa va trece prin fața Soarelui, partea luminată a Pământului va fi în coadă.

Cometa se va vedea demineafa înainte de resăritul Soarelui de pe la 18 Aprilie (1 Maiu), dar destul de jos; în jumătatea întâia a lui Maiu st. n. n'o vom vedea din pricină că se va innecă în razele Soarelui. După trecerea noastră prin coadă, va începe a se vedea seara și va fi foarte luminoasă. Pe la începutul lui Iunie st. n. nu se va mai putea vedea cu ochii goi, dar cu ocheanele vom urmări-o până la sfârșitul lui Iulie st. n.

Vor trece 74—76 de ani pân ce iar va mai veni pe la noi. Câți din cei ce-o vor vedea acum vor fi în viață atunci?

Dr. Lux.

După «N. W. Journal».

Al doilea premiu pentru cititori.

Odată cu No. de față distribuim cititorilor noștri al doilea premiu, adică al doilea tablou în colori din acest an. El reprezintă «Punerea în mormânt» și este o copie după tabloul lui Tiziano-Vecelli.

Tabloul este intercalat între foile numărului. Rugăm dar pe abonații noștri, când li se va distribui de factori acest număr, să refuze primirea, dacă nu vor găsi tabloul înăuntru, făcându-ne și nouă cunoscut chiar atunci. De reclamațiile ce ne-ar veni mai târziu nu vom mai ține socoteală.

Sfaturi igienice.

— Un obicei foarte rău este acela d'a mângâia copiii cu mâna...

— Ei, cum așa? Să nu mai mângâiem nici copiii acum?

— E plăcută mângâierea nu zic ba, dar e mai mult un obicei decât o nevoie, și obiceiul e primejdios mai ales dacă nu suntem curați pe mâini și dacă mâna e ca de obicei, plină de sudoare.

— Asta n'o pricep.

— *D-ta* eși dimineața din casă?

— Da.

— Te întâlnești c'un om cu doi, cu trei, c'o sută cărorora le strângi mâna. Unul din aceștia are o eczemă sau boală de piele, care să ia, altul e tuberculos și când tu-șește pune palma la gură, retrăgând-o umedă de flegmă și plină de microbi de tuberculoză cari trăesc un an de zile pe hainele duminale, dacă te-a stropit cumvâ. Altul are copii bolnavi acasă, de boale molipsitoare, și oricum s'ar feri el de bine, tot ia cevă pe mâni; altul are boală de ochi, vr'o conjunctivită d'ale relele care aproape n'are tămăduire și care se ia foarte lesne; altul nu se spală pe mâni din obicei cu lunile, și-ți închipui cam ce are pe ele; altul are boale lumești care iar se iau lesne; și câte și mai câte! Ei bine pe pielea umedă a mâinii se depun dela toți oamenii cu care avem contact și dela obiectele pe care le atingem o mulțime de necurătenii și de vietăți mici nevăzute care produc boale dacă se lipesc de pielea copilului. Și, după ce ne-am făcut treburile pe afară, venim acasă aducând în aceste mâini lucruri de mâncare pentru copii. Apoi mângâiem pe copii luându-i de gușe tocmai partea corpului pe unde se ia scarlatina de obicei. Alte ori copilul e netezit cu palma pe cap, pe păr care are proprietatea d'a absorbi mai bine microbii și toate miazmele infecțioase. Și dacă se ivește caz de boală, toată familia stă mirată, zăpăcită și se întrebă: «De unde? De unde? Că copilul n'a eșit p'afară, nu s'a dus la alți copii, n'a venit în casă nici un bolnav, nimeni. De unde?» Și încep toți a aruncă vina pe nedrept pe întâmplare pe

noroc, pe necaz, pe ceva ursit ca să se întâmple. De aceea e bine ca să mai ne ferim d'a tot da mâna cu prilej sau fără prilej, cu nevoie sau fără nevoie, cu bun și cu rău, cu curat sau murdar. Și ar fi un progres dacă obiceiul acesta ar dispărea pentru binele omenirii. Dar să zicem că nu se poate. În cazul acesta trebuie să ne lăsăm de obiceiul d'a ne șterge mâinile pe părul și pe pielea copilășilor. Trebuie să ne spălăm cel puțin pe mâni dacă nu cu dezinfectante care poate s'ar găsi cu greu, măcar cu apă și săpun, și d'a pune o altă haină pe noi curată, înainte d'a intra în odaia unde sunt copiii și înainte d'a stă la masă. În orice caz un dezinfectant recomandat de doctor e foarte necesar mai ales pentru cei din corpul didactic care au relații cu atâția copii, care umblă cu atâtea caete, cărți, etc. d'ale copiilor ce poate au acasă frați ori surori bolnavi și nu vor să spuie—după îndemnul părinților incuți. Câți institutori și învățători n'au dus în casa lor, dela școală, tusea măgărească, pojarul, frigurile de tot felul, influența, și altele mai rele ! Paza bună trece primejdia rea.

D. Teleor.

Pentru ce se însoară bărbații?

O revistă americană redactată de femei, a pus tuturor abonaților întrebarea foarte interesantă și de cea mai mare actualitate: «Pentru ce se însoară bărbații?» Răspunsuri la această întrebare au dat oameni din toate păturile sociale: diplomați ca și lucrători, milionari și servitori, profesori învățați și oameni neînvățați din stratul cel mai de jos. Și iată ce s'a aflat din răspunsurile lor: 43% s'au însurat din dragoste, fără să cugete la zestre. 7% s'au însurat numai pentru zestre. 12% din aceiași bărbați s'au însurat a doua oară, pentruca să dea copiilor lor o mamă. Ceilalți s'au însurat din diferite motive. Mai mulți inși (7%) au răspuns, că ei numai pentru aceea s'au însurat pentru ca să aibă pe cine necăji. Alții s'au însurat numai pentrucă erau nemulțumiți cu mâncările din restaurant. Unul s'a însurat pentrucă aleasa lui știa să prepare foarte bine «găluște cu mac», la ce el ținea foarte mult. Pe mulți i-a îndemnat să se însoare numai dorința de a avea căminul lor propriu. Un altul — mai nostim decât toți — a spus, că el moștenise dela un unchiu al său un mobilier și neputându-l singur folosi, s'a însurat!

(«Gazeta Transilvaniei»).

Reflexiuni asupra educației copiilor

Prin ce și cum se încurajează lenea la copii?

a) Printr'un somn prea îndelungat, somn care într'o măsură nehibzuită le poate ușor vătăma și sănătatea.

b) Intrebuițând drept înveliș în timpul somnului, prea multe *sallele* și *perne*, pe cari de altfel și regulile de igienă le opresc, ca primejdioase; dându-li-se niște veștminte prea călduroase și înconjurându-i cu îngrijiri prea la fiecă pas, prin căutări afemeiate, aducătoare de moliciune.

c) Încărcându-le stomacul cu un nutrimânt prea substanțial, prea îmbelșugat.

d) Neglijând de a-i deprinde cu activitatea, cu mișcarea, cu lucrul.

e) Dându-le exemplul de trândăvie, de neorânduială ori neîngrijire completă. În felul acesta ei vor fi foarte înclinați să imiteze aceea ce văd, și crezându-se totdeodată îndreptățiți să urmeze felul de purtare al tatălui și al mamei lor, nu arare ori vor zice: «*Facem și noi ca părinți noștri!*»

Cum se întâmplă ca lenea trupului să aducă tot deodată și lenea minții, la copii?

a) Prin legătura strânsă și până la un punct de neînălțurat, ce se găsește între trup și între suflet, legătură care face ca atunci când unul din ele suferă (trupul sau sufletul) să simțā suferința și cellalt și deci când trupul se lenevește, urmează ca lenea aceasta să se întinză și asupra minții.

b) Ca și trupul, după cum am spus, și mintea se deprinde cu trândăvia, prin sfortările prea mari, din cale afară de mari, la care e supusă și mai ales în prima vârstă a vieții copilului.

c) Din pricina unei atențiuni prea îndelungate și încordată și prin urmare obositoare, ce copilul e silit să o îndrepte câteodată asupra aceluiaș lucru.

d) Prin schimbarea neconținută a metoadelor în predarea cunoștințelor.

e) Din pricina lipsei îndelungate de recreație și jocuri, cari sunt de neapărată trebuință copiilor întrucât dau trupului mlădioșie, iar minții puterea de a pricepe mai cu înlesnire, fiind totdeodată și un mijloc de a înlăturā o prea mare și îndelungată sfortare a gândirii.

Cum ajung copiii să fie puțin îndemănațeei (stângaci) și turburi în diferitele ocupațiuni (uluiți)?

a) Lăsându-i în voia lor să se dedeā lenii trupești și intelectuale.

b) Distrugându-le toată încrederea în ei înșiși prin muștrări neîntrerupte și pedepse fără socoteală, umilindu-i în fața altor semenii de-ai lor, fapt ce trebuie întotdeauna înlăturat; mai ales că prin aceasta se deprind a fi și disprețuitori.

c) Maltratându-i în chip neomenos, prin lovituri.

d) Dacă li se permit legături de prietenie cu diferiți copii ce suferă de aceste neajunsuri.

Cum sunt împuși copiii către trivialitate (vorbe și fapte urăcioase) și grosolănie?

a) Se știe îndemnarea ce o au copiii în a imita aceea ce văd. O constatare prea adevărată este și aceea că ei imiteză întotdeauna schimbând și de regulă ei fac mai mult decât ceea ce văd sau aud fie în rău, fie în bine, așa încât e foarte natural ca atunci când părinții, servitorii ori tinerii tovarăși de o vârstă cu ei le dau exemplul de apucături triviale și grosolane, copiii imitând, să treacă peste modelul ce le-a fost pus în față.

b) Toate persoanele dimprejurul copilului trebuie deci să se supravegheze pe ele însăși sub raporturile înfățișării, al mișcărilor, al vorbirii, ca nu cumva să fie copiate în rău. Astfel, imitând, un copil se deprinde cu un mers de trândav târându-și picioarele; se reazemă sau se culcă aproape, pe masa unde i se aduce mâncarea sau, dacă rămâne o clipă în picioare, cu neastâmpărul unui bolnav, el caută să se reazime oricum de o mobilă, de un zid, și multe altele. Niște asemenea deprinderi, dacă nu sunt îndreptate la timp, pot să se prefacă în năravuri, cari cu timpul continuându-se și înrădăcinându-se din ce în ce nu mai poate scăpa omul de ele.

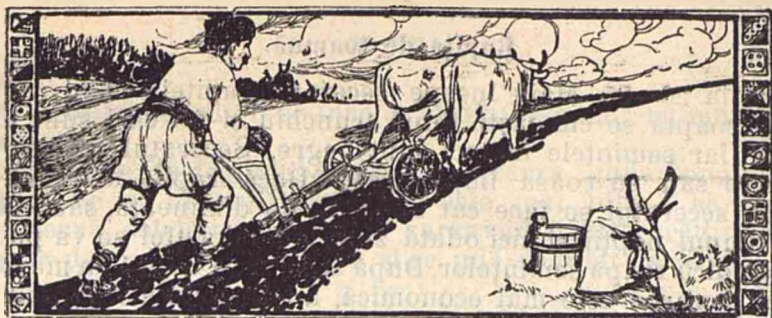
c) Trivialitatea este încă mai vrednică de dojană, când se prefacă în grosolănie și când din vorbire și mișcări, ea trece la faptele copilului, făcându-l în chipul acesta nesuferit tuturor persoanelor dimprejur.

C. Popescu Stănești

A V I Z

De oarece un bun număr de abonați, deși i-am rugat să ne achite abonamentul, totuși n'au făcut-o, am fost nevoiți a trimite din nou chitanțele spre încasare prin oficiile poștale. Li în cunoștință dar, că acelor ce vor refuza și de astă dată achitarea, li se va suprima imediat trimiterea revistei; de oarece credem că după 6 luni trecute și 2 tablouri colorate, deja date, nu mai poate fi motiv de amânarea plății. Cei ce datorează și din anii trecuți sunt rugați a nu mai amâna sub nici un cuvânt plata.

ADMINISTRAȚIA

Lucrările agricole în luna Maiu.

În genere, se poate zice că s'a isprăvit cu semănătura. Se mai poate semăna însă în luna Maiu, cânepa, mohorul și porumbul de hrană pentru vite, căci cel obișnuit pentru om trebuie să fie semănat gata la 23 Aprilie cel mai târziu. Pentru meu, să fim cu băgare de seamă să-l semănăm numai dacă e în pământ umezeală, altfel îl perdem.

Cu paringul trebuie să sfârșim cel mult la începutul lunii lui Maiu. Tot pentru hrana vitelor se seamănă și măturile sau sorgul. E mai bine să se amestece semanța de sorg cu semanța de meu sau cu semanța de mohor și după aceea să se semene.

Porumbul.

Când porumbul a crescut de 5 c. m., e bine să se grapeze fiindcă această lucrare, face mai bine decât chiar săpatul; dacă nu se grăpează, atunci se sapă când a crescut de 12—16 cm.

Când porumbul este semănat în rânduri, săpatul se poate face cu prașitoarea mecanică.

Hrișca sau grâul negru.

Se seamănă mai mult în Moldova în pământurile mai ușoare și bine lucrate. Se seamănă la hectar 70—80 litri, apoi se grăpează ușor, ca semințele să nu se îngroape prea adânc, căci în acest caz încolțirea și răsărirea lor se face cu multă greutate.

Porumbul ca plantă de nutreț.

Ca plantă de nutreț, porumbul se poate semăna din luna Maiu și până la sfârșitul lunii Iulie.

În acest caz porumbul se seamănă singur, sau amestecat cu semință de sorg, mohor și meu. Semănatul se face prin împrăștierea sau în rânduri, depărtate de 15—20 cm. Cantitatea de semințe la hectar este de 50 litri în rânduri și 180 litri prin împrăștiere.

Rapița de toamnă.

Pe la 20—25 Maiu începe seceratul rapiței. Când rapița este coaptă se cunoaște după trunchiu și foi cari sunt galbene, iar semințele în teci sunt negre. Seceratul se face cu secera satu cu coasa împiedicată. Dacă rapița a trecut în copt, seceratul se face cât se poate de dimineată, sau chiar în timpul nopții și nici odată ziua, numai astfel se va putea împiedica risipa semințelor. După secerat se treeră cu mașina, căci lucrarea este mai economică, apoi semințele se dau la ciur de 2—3, ori se pun la magazie până ce se vând.

Cositul lucernei, trifoiului și al sparectei.

Când aceste plante au înflorit, se cosesc cu coasa sau cu mașina de cosit. La uscarea fânului, ca și la strâns din poloage și făcutul copitei, trebuie să avem în vedere, ca foile de pe triunchiulețele plantelor să nu cadă, căci foile ridică hrana fânului.

Când copitele se fac acasă trebuie făcute mai departe de grajd, ca și de alte clădiri, ca la caz de foc să nu ardă și aceste clădiri, iar depărtarea între copite să fie de 10—20 metri, tot din cauze focului.

Copitele se fac în formă de «Con» sau în formă de șire. După ce s'a ridicat fânul de pe livede locul se grăpdează în lungime și deacurmezișul, ca lucerna și trifoiul să crească mai repede.

Facerea ogoarelor.

După seceratul rapiței, locul se ară pentru semănatul grâului de toamnă. Această lucrare se face și la alte locuri destinate la semănatul grâului. Această arătură trebuie făcută cât se poate mai adânc.

În grădina de pomi și cea de legume.

Trebuie căutat ca să nu fie omizi, și dacă sunt trebuiesc stârpite, după cum am văzut în celelalte articole, dar se mai poate întrebuiță și doctoria următoare: la un hectolitru de apă, se pun doi litri de nicotină, un Kgr. sodă în cristali și un litru de alcool denaturat și cu acest amestec se stropește foile pomilor cu omizi. Dacă această lună este ploioasă, pe pomii roditori se prăsesc o mulțime de pureci urcându-se pe pomii roditori. Pentru stârpirea puricilor ca și a furnicilor, se întrebuițează doctoria următoare: în 2¹/₂ litri apă se disolvă 3 grame săpun negru, se pune 4¹/₂ litri petrolu de lampă, se stropește tulpina și foile pomilor, se toarnă doctoria și în furnicarul lor, dacă se găsește în apropiere de pomi. Mai sunt alte doctorii cari nu se pot da în acest articol.

În grădina de altoit se începe altoitul pomilor cu mugure sau cu ochi.

În grădina de legume, se răsădesc varza, gulia, conopida, patlagelele și ardeiul, răsădirea este mai bine a se face spre seară, celelalte legumi și zarzavaturi din grădină se *plivesc* de *burueni*, se *răresc* și se udă regulat ca să poată să crească mai bine.

In podgorii.

Via se prășește. Această lucrare trebuie făcută până la 21 Mai st. v. fiindcă această dată viță începe să înflorească. Când lăstarii au crescut de 5—10 cm. se stropesc cu salamura făcută din 2 Kgr. piatră vânăată, 1½ Kgr. var gras în bucăți și apă 100 litri; piatră vânăată se disolvă în 10 litri apă și varul se stinge tot în 10 litri apă și după aceea se amestecă totul în 80 litri apă, ce a mai rămas.

Intreținerea vitelor de muncă.

La vitele de muncă li se poate da ca hrană nutreț verde de lucernă, trifoi, mazărichie, grâu, seară, orz, ovăz. Cerealele se dau ca nutreț verde când au înflorit, iar lucerna și trifoiul, după ce s'a cosit, se lasă 24 ore în bătaia soarelui și după aceea se dă boilor de-a mâncă.

Oile.

Dacă căldurile în această lună sunt mari, se tund oile.

Albinele.

Stupii slabi, în lipsă de hrană se mută în locul celor puternici. Această lucrare se face pe un timp frumos dimineața pe la orele 10, când cele mai multe albine au plecat afară la câmp.

Roitul stupilor se face de la 10—4 după amiază.

Când albinele se grămădesc afară pe cușnițe și la urdiniș, este semn că stupii vor roi.

Unii agricultori fac și roitul artificial.

Creșterea vermilor de mătase

Ouăle gândacilor de mătase se pun la clocit când foaia dudului are mărimea unei piese de 2 lei. Gândacii trec prin 5 vârste. În acest timp trebuie bine îngrijiți ca hrană și răriți, căci altfel gândacii se îmbolnăvesc. Aerul în odăe trebuie să fie curat și potrivit ca umezeală.

V. S. Moga.

Cronica Agricolă, Economică

și

Comercială.

Cu începutul acestui an și așa putea spune chiar cu sfârșitul anului trecut 1909, nici o țară din Europa sau în alte țări de peste ocean, nu s'a putut bucura de un timp atât de folositor semănăturilor de toamnă ca și celor de primăvară, ca țara noastră.

În alte țări, timpul a lăsat de dorit cu privire la multe lucrări agricole, fie din cauza multor ploi cum s'a întâmplat în multe țări din occidentul Europei ca în Franța și astăzi la vecina noastră Serbia, unde peste 30 de sate apa le-a prăpădit cu totul și 400 de oameni s'au înecat; fie din cauza înghețului tot în Franța, unde în această lună în unele localități a fost un frig de 3 — 5 grade centigrade. La noi din contră am avut călduri prea mari, în cât creșterea semănăturilor de toamnă a început să îngrijească pe mulți agricultori, luând măsuri prin pășunatul oilor de a mai împiedeca această creștere, ori prin tunsul sau tăfălugitul acestor semănături.

Din cauza timpului frumos, semănăturile de primăvară putând să se facă mai de timpuriu, la această dată aceste semănături nu lasă nimic de dorit.

Tot din cauza timpului frumos în unele localități din țară semănatul porumbului s'a început chiar de pe la sfârșitul lunei Martie și cei mai mulți agricultori au putut să isprăvească și cu această semănătură. Dela această dată nu trebuie întârziat cu semănătura meiului, a mohorului și a sorgului ca nutreț pentru vite, dacă întâmplător aceste plante nu s'au putut semăna din cauza altor semănături ca orzul, ovăzul și cartofii. Nu trebuie întârziat nici cu semănatul porumbului ca nutreț verde pentru hrana vitelor, cu semănatul cănepei și a inului, deși aceste plante textile s'au putut semăna încă de pe la 15 Martie st. v. Odata astfel de semănături isprăvite se va putea începe

cu facerea ogoarelor pentru semănătura rapiței și chiar a grăului de toamnă.

Aceste ogoare în loc să fie lăsate sterpe ca să crească pe ele fel de fel de burueni, ar putea foarte bine să fie semănate cu o plantă de nutreț, fie mazărice, fie porumbul curat sau amestecat cu meiu, cu mohor și chiar cu sorg (mături). Deci dela recolta acestor plante este timp indeajuns d'a lucra pământul pentru semănătura de toamnă a grăului, etc. În podgorii, cași în grădina de pomi roditori și de zarzavaturi, toate lucrările s'au putut face destul de timpuriu și în bune condițiuni.

Astăzi agricultorul, podgoreanul grădinarul cași pomologul, nu pot să se plângă că n'au putut să facă la timp cutare sau cutare lucrare din cauza timpului nepotrivit. Timp frumos am avut și timpul ploios mai totdeauna a venit la dorința cultivatorilor, în cât vegetația în general la tot felul de plante, de grădină, de câmp, de pădure, nu lasă nimic de dorit. În unele localități din țară, ploile a fost însoțite și de grindină, care a adus stricăciuni pomilor în floare și semănăturilor de rapiță.

Nu tot așa se poate spune de situația agricolă din alte țări unde timpul a fost mai schimbător, unde de-abia prin luna aceasta, în urma unei călduri mai simțitoare, semănăturile de toamnă s'au mai putut îndreptă spre bine. Astfel în Rusia, Germania, Austro-Ungaria și Italia, semănăturile de toamnă se prezintă bine, pe când în Spania lasă mult de dorit din cauza frigului. Acelaș lucru se vede și în unele localități din Franța. Semănăturile din Algeria și Tunis (Africa) sunt frumoase, pe când în Statele Unite americane lasă ceva de dorit în raport cu semănăturile din anul trecut.

În rezumat putem zice că până la această dată semănăturile de toamnă cași cele de primăvară din toate țările, în mare parte sunt bune; iar semănăturile din țara noastră cari se pot socoti ca superioare în raport cu semănăturile din alte țări.

Târgurile noastre.

Afacerile cu cereale în târgurile noastre au puțină însemnătate. Acest lucru se explică din cauza slabelor re-

colte de cereale ce au avut în anul trecut. Stocul de grâu a rămas foarte puțin pentru vânzările de primăvară, care mai totdeauna a fost rezervată vânzării porumbului și mai puțin altor cereale. Din catățimea de porumb ce se mai găsește în țară, abia va indestulă consumațiunea internă, din această cauză exportul va fi foarte puțin câștigat. Și acest lucru se dovedește din vânzările ce se fac în târgurile noastre.

Pe când vânzările sunt slabe din lipsă de produse agricole, prețurile din contră se mențin destul de bine în raport cu calitatea mărfii.

Iată în rezumat prețul mijlociu cu care se vând produsele noastre agricole în târgul din Brăila cași în alte târguri dela noi, dela 20 Martie și până la această dată.

Grâul, suta de kgr. s'a vândut cu	17—21 lei și 64 ct.
Porumbul idem	12—13 » 18 »
Cincantinul idem	13—14 » 40 »
Orzul idem	10—12 » — »
Ovăzul idem	10—12 » — »
Orzoaica idem	13 » — »
Secara idem	13—14 » — »
Fasolea idem	22—23 » — »

Târgul din București (Obor).

Grâul s'a vândut cu 94—112 lei chila, după calitate; orzul cu 50—55 lei chila; ovăzul cu 40—49 lei chila; secara cu 78—85 lei chila; porumbul cu 60—70 lei chila; sămânța de meiu păsăresc cu 90—100 lei chila. Ar fi de dorit ca și în târgul din București să nu se mai dea voie de cei în drept ca să se vândă cerealele cu chila, ci numai cu suta de kgr. ca cea mai dreaptă măsură.

Prețul vitelor.

Boii frumoși s'a vândut cu 600—675 lei perechea; mai potriviți cu 200—400 lei perechea și vacile de lapte cu 100—180 lei perechea. Caii de frunte cu 600—1400 lei perechea și caii de rând cu 150—260 lei perechea.

Prețul nutrețurilor.

Fânul s'a vândut cu 60—70 lei mia de kgr.; fânul de

meiu cu 50—60 lei mia de kgr.; paiele de grâu cu 25—30 lei mia de kgr. și paiele de orz și ovâz cu 30—40 lei mia de kgr.

Târgurile străine.

Afacerile cu cereale cași prețurile, nu li se poate da deocamdată nici o însemnătate; de oarece creșterea și descreșterea ce se poate vedea mai cu seamă în târgurile americane, nu pot să fie cătuși de puțin normale, ci mai mult forțate de către samsarii de grâu de prin țările americane. Pofta acestor speculanți este mult contrariată de starea mai mult bună decât rea a semănăturilor din toate târgurile. Și ori cât ar voi ei să întunece acest adevăr față de mulțimea consumatorilor, e peste poate. Din acest punct de vedere, fațarnicia lor li-e este șubredă, căci prețul urcat astăzi, scade mâine.

La târgul din Paris grâul indigen s'a vândut cu 24—25 lei și 25 cent.; grăurile străine cu 21—22 lei și 75 ct.; secara cu 16 lei și 75 cent.; orzurile cu 16—18 lei și 50 ct.; ovăzurile indigene cu 20—21 lei și 25 ct. și ovăzurile străine cu 14—17 lei; porumbul cu 19—20 lei; și făina cu 33—35 lei și 98 ct.; fasolea cu 33—42 lei; mazărea cu 40—41 lei și linteia cu 35 63 lei. In celelalte târguri franceze grâul s'a vândut cu 24 lei și 17 ct.; secara cu 17 lei; orzul cu 17 lei și 25 ct. și ovăzul cu 19 lei și 25 ct.

La târgul din Berlin cași in alte târguri mari din Germania grâul s'a vândut cu 27—28 lei și 28 ct.; secara și orzul cu 20—22 lei și ovăzul cu 19—20 lei.

La Londra, grâul s'a vândut cu 22 lei și 20 ct.; secara cu 20 lei; orzul cu 21 lei și 80 ct. și ovăzul cu 13 lei și 80 ct.

In Belgia la Louvain, grâul s'a vândut cu 20 lei și 87 ct.; secara cu 14 lei și 62 ct.; ovăzul cu 15 lei și 50 ct. și ovăzul cu 17 lei și 42 ct.

La Bruxel și Liège, grâul s'a vândut cu 22 lei și 60 cent.; secara și orzul cu 16 lei și ovăzul cu 17 lei și 25 cent.

La Anvers grâul s'a vândut cu 22 lei și 50 ct.; se-

cară și orzul cu 15 lei și 50 ct.; și ovăzul cu 17 lei și 25 cent.

La Viena grăul s'a vândut cu 26 lei și 50 ct.; orzul și secara cu 21 lei și 50 ct.; ovăzul cu 19 lei și 50 ct. și porumbul cu 16 lei și 19 ct.

La Budapesta grăul s'a vândut cu 26 lei și 90 ct.; secara cu 17 lei și 94 ct.; orzul cu 15 lei și 62 ct. și ovăzul cu 15 lei și 12 ct.; porumbul cu 12 lei și 98 ct.

La Grening (Olanda) grăul s'a vândut cu 28 lei; secara cu 17 lei 94 ct.; orzul cu 16 lei și ovăzul cu 15 lei și 25 ct.

La Milano (Italia) grăul s'a vândut cu 29 lei și 50 ct.; secara cu 21 lei 75 ct., orzul cu 21 lei și ovăzul cu 19 lei și 85 ct.

La Geneva (Elveția), grăul s'a vândut cu 23 lei; secara cu 20 lei; orzul cu 17 lei și 50 ct. și ovăzul cu 20 lei.

La târgul din New-York (America), grăul s'a vândut cu 21—22 lei și 75 ct.; porumbul cu 14 lei și 55 ct.

La Chicago, grăul s'a vândut cu 20—21 lei și 20 ct. și porumbul cu 12 lei și 79 ct.; la celelalte cereale în aceste 2 târguri prețurile sunt aceleași cași la târgul din Geneva.

La târgul din Algeria și Tunis (Africa), grăul roșu s'a vândut cu 26 lei și 25 ct.; cele albe cu 23—24 lei; orzul cu 15 lei și 50 ct. și ovăzul cu 16 — 17 lei.

În toate târgurile străine prețurile sunt socotite pe suta de kgr. ca măsura cea mai dreaptă.

V. S. Moga.

Exportul nostru de cereale.

Cea mai mare cantitate de cereale exportată în 1909, a fost în Belgia pentru o valoare de 101.453.598.

Apoi vine Olanda, unde am exportat cereale și derivate în valoare de 53.545.872 lei.

În Italia am transportat cereale și derivate pentru o valoare de 97.528.218 lei. În Germania pentru o valoare de 15.758.000 lei, în Turcia pentru o valoare de 12.527.466 lei, în Franța pentru o valoare de 8.808.418 lei.

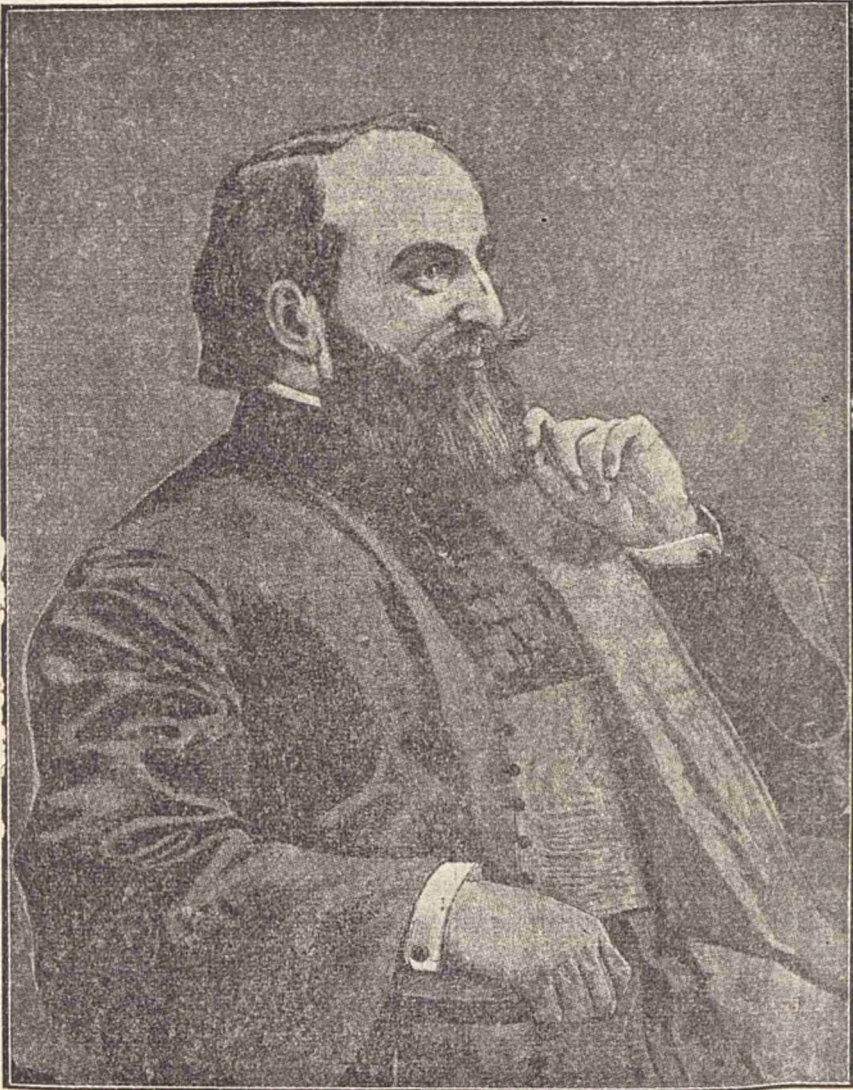
După cum am anunțat exportul nostru total de cereale în anul 1908 a fost în valoare de 282.446.298 lei.

(«Secolul»)

Dela Români de peste hotare.

Dr. Miron Elie Cristea.

Dăm în No. acesta portretul și biografia noului episcop de Caransebeș (după «Olteanul» din Făgăraș).

Miron Cristea.

Dr. E. Miron Cristea s'a născut în anul 1868 în Toplița română. Băiat de țaran, sârguincios, după absolvarea lice-

ului din Năsăud, a trecut la Sibiu, unde a studiat teologia. Ca teolog absolut a funcționat ca învățător și director școlar la școala din Orăștie. În anul 1891 a fost trimis de mitropolitul de pe atunci Miron la Budapesta, unde a studiat filosofia. În anul 1895, a luat doctoratul cu scrierea sa «Viața și scrierile lui Eminescu». După isprăvirea studiilor, mitropolitul Miron i-a încredințat oficiul de secretar consistorial. Dela 1898 până la 1900 a fost redactor responsabil la «Telegraful Român» din Sibiu. În 1901 s'a călugărit în mănăstirea Hodoș-Bodrog. La zidirea mândrei catedrale metropolitane încă și-a avut partea sa însemnată. Ca răsplată a meritelor sale pe terenul bisericesc și cultural, la 1908 a fost hirotosit într-un protosinel.

Cea mai de valoare lucrare a sa este: «Iconografia și întocmirile din internul bisericii răsăritene» (1905).

Mai are apoi și alte scrieri mai mărunte, dintre cari și niște cuvântări și predici ocazionale.

Alegerea sa de episcop, săvârșită în 4 Decembrie n. 1909, a aflat cel mai viu și mai mulțumitor răsunset în toate inimile românești.

C R O N I C A

CORPURILE LEGIUITOARE.

SENATUL. — Dela 3 Aprilie până la 10 Aprilie Senatul s'a ocupat cu discuția câtorvâ proiecte de legi importante și mai multe proiecte de interes local și secundar.

Astfel a fost proiectul pentru încurajarea industriei. Au vorbit d-nii: *N. Xenopol, C. Mănescu, Al. Enacovici, M. Orleanu Em. Costinescu, ș. a.* S'a votat în total la 7 Aprilie cu 62 bile albe, fiind 13 negre.

Apoi proiectul de lege pentru reorganizarea ministerului instrucției, care s'a votat la 5 Aprilie, după o discuție scurtă la care a luat parte d. *C. C. Arion, Sp. Haret și Ion I. Brătianu.*

Legea repausului duminical s'a votat după o discuție la care a luat parte d. *N. Nicorescu, C. Dissescu, I. P. S. Mitropolit al Moldovei,* la 6 Aprilie.

S'au votat și modificările la legea pensilor, admise de Cameră.

Senatul a ascultat la 7 Aprilie interpelarea d-lui dr. *Râmniceanu* cu privire la propaganda catolică. Răspunde d. *Sp. Haret,* ministrul instrucției.

La 8 Aprilie d. *T. Maiorescu* și-a dezvoltat interpelarea relativă la situația guvernului. A răspuns d. *Ion I. C. Brătianu,* președintele consiliului.

La 10 Aprilie se citește următorul mesagiu de închiderea corpurilor legiuitoare.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Prin lucrările pe cari le-ați îndeplinit în a treia sesiune a acestei legislaturi, ați urmărit desăvârșirea operei de întărire economică și socială, începută de trei ani și ați înzestrat țara cu legi de mare folos.

Legea pentru reorganizarea Curții de Casație a dat celei mai înalte instanțe judecătorești un așezământ potrivit cu menirea ei. Completându-se astfel reforma întreprinsă prin legea judecătorilor de ocoale și prin legea privitoare la reorganizarea tribunalelor și a Curților de apel, toată justiția a fost pusă pe o temelie trainică și dreptatea va putea să fie împărțită mai bine și cu mai multă înlesnire.

Legea repausului duminical, a cooperativelor de meseriași, a locuințelor ieftine, precum și legea pentru vânzarea către comune a lemnelor din pădurile Statului, vor înlesni traiul unei însemnate părți din muncitorimea orașelor noastre.

Inițierea Casei pădurilor și întocmirea unui nou cod silvic răspund unei nevoi de mult simțite și ocrotesc o ramură de seamă a avuției naționale.

Grija pe care ați purtat-o totdeauna finanțelor Statului s'a adevărit și de astă dată prin asigurarea echilibrului bugetar și prin îmbunătățirea organizațiunii noastre financiare. În deosebi legea privitoare la fondul de rezerve al tezaurului public va da cele mai bune roade.

Noile linii de drum de fier, pe cari le-ați votat și creditele puse la dispoziția căilor de comunicație vor da un avânt puternic dezvoltării noastre economice. Iar convențiunile de comerț încheiate cu Austro-Ungaria ca și cu alte State vor avea o înrăurire fericită nu numai asupra comerțului și industriei noastre, dar și în genere asupra raporturilor noastre internaționale.

Viul interes pe care și de rândul acesta l-ați arătat scumpei Mele armate înzestrându-o cu toate cele trebuincioase apărării naționale, Mi-a adus o deosebită mulțumire.

Puterea militară și neîncetata propășire a întregii noastre organizații naționale, ne cheazășuesc printre State situațiunea ce se cuvine Regatului nostru.

Vă mulțumesc pentru munca desfășurată în această sesiune și pentru concursul călduros pe care l-ați dat guvernului Meu. Rog pe Cel A-Tot-Puternic să vă aibă sub a Sa pază și să rezerve pentru România în acest an, care se arată atât de mănos, tot belșugul și toată fericirea.

Eu declar închisă sesiunea ordinară a Corpurilor Legiuitoare.

CAROL.

CAMERA. — Spuneam în No. trecut că în ședința dela 27 Martie s'a discutat proiectul de lege pentru modificarea câtorvâ articole din legea de pensii.

D. St. Ioan citește raportul comitetului delegaților.

Modificările ce se propun acum se raportă la art. 2, 21, 24, 26, 46, 50 și 54 din legea pensiilor.

Militarii, cari au luptat în războiul pentru independență, merită de sigur toată soliditatea țării și de aceea trebuie să dăm aprobarea măsurii propuse de d-l ministru de finanțe, prin aliniatul nou e, la art. 2, § 1 din lege. Prin acest aliniat, se dă drept ofițerilor cari au făcut campania de la 1877—1878 și cari au trecut la pensie între Aprilie 1902 și Aprilie 1903 — atunci când soldele erau reduse din cauza economiilor și a curbei — să-și rectifice pensiile, calculându-le asupra soldei prevăzute prin bugetul de pe 1900—1901 și să nu fie puși astfel într'o

inferioritate vădită față de camarazii lor retrași la pensie înainte de 1902 sau după 1908.

Puin art. 21 se dă drept funcționarilor din administrațiile de utilitate publică să cumuleze timpul servit în aceste administrațiuni cu acela servit la stat, județ sau comună urbană. De asemenea, tot în acest articol se precizează, prin noul aliniat introdus, cari anume din medicii Eforiei spitalelor civile din București și ai Epitropiei Sf. Spiridon din Iași pot beneficia de dreptul de a primi pensiuni de la amândouă Casele de pensuni, pe baza reținerilor și a serviciilor făcute în același timp.

La art. 24 se acordă funcționarilor intrați în serviciu, înainte de 22 Februarie 1902, posibilitatea de a beneficia de întregul timp servit cu rețineri pentru pensie, chiar dacă au început a funcționa înainte de a împlini etatea de 21 de ani, întrucât li s'au făcut rețineri înainte de a fi majori și întrucât nici legea pensiilor nu prevede vreo dispozițiune relativă la minorat.

La art. 46 se specifică în mod clar că un funcționar, pentru a putea fi pus din oficiu în retragere, trebuie ca acei de pe urmă cinci ani să-i fi servit fără întrerupere în administrația respectivă, pentru a se înlătură eludarea dispozițiilor legii relative la vârstă, prin practica ce s'ar putea urmă reprimindu-se numai pentru un scurt timp în serviciu un funcționar înlocuit sau retras pentru diferite alte cauze.

În fine, ca îmbunătățire a soartei actualilor pensionari, se prevede în proiectul de față ca să se reducă la 14%, atât reținerile de 17% și 19% asupra pensiunilor acordate de Stat după legile anterioare de pensuni, cum și reținerile de 15, 17, 18, 19, 21 și 23% asupra pensiunilor județene și comunale, încorporate de la 1 Aprilie anul 1907 în budgetul Casei generale de pensuni a Statului.

Au vorbit d-nii *I. Florescu*, *C. F. Robescu* și *Em. V. Costi-nescu*, ministrul finanțelor. Luarea în considerație s'a votat la începutul ședinței următoare. În această ședință dela 29 Martie s'au votat articolele în parte, iar votul în total s'a dat la finele ședinței: au fost 57 voturi pentru, din 60 votanți.

La 30 Martie se votează mai multe legi de interes local; apoi vine rândul proiectului de lege pentru repausul duminical.

Prima lege pentru repausul duminical a fost făcută în 1897.

Iată ce zice d. deputat C. Iarca, raportorul, în raportul comitetului delegaților:

Această lege admitea principiul repausului duminical, dar pe de o parte îl reglementă într'un fel la țară și în altfel la orașe, iar pe de altă parte nu îl admitea decât pentru o jumătate de zi.

Pe când la sate, pentru a se da oarecare satisfacere sentimentului religios, stabilimentele comerciale erau închise dimineața până la 12 ore; la orașe din contră, atât cele comerciale cât și cele industriale erau deschise până la 12 și închise după prânz, ca și cum satele și orașele n'ar fi făcut parte din aceeași țară, cu aceeași religie dominantă. Astfel, acei cari la sate nu puteau în timpul oficiării serviciului religios să se dea la nici o ocupație comercială sau la petreceri, puteau, venind la orașe, deși acolo bisericile erau deschise, să-și facă toate afacerile și toate chefurile. Mai mult, pe când serviciul religios creștinesc se celebră în biserici, membrii religiei creștine, lucrătorii în fabrici sau ateliere, ai căror patroni erau de altă religie, erau siliți să lucreze Duminica până la 12, spre marea pagubă și a sănătății lor și a prescripțiilor religii creștine.

Această stare legală de lucruri constituia un adevărat scandal, căruia

din fericire proiectul de față, pe care sunteți chemați a-l transforma în lege, îi va pune capăt.

Intr'adevăr, acest proiect de lege stabilește principiul salutar al repausului duminical integral și general pentru toți. Legea (art. 1) nu hotărăște numai că impiegații, ucenicii, lucrătorii, meseriașii din stabilimentele și întreprinderile comerciale și industriale nu se vor putea întrebuiți în zilele de Duminici și de sărbători legale; dar, contrariu de ceea ce petrece în legislația franțuzească — declară că aceste stabilimente vor fi închise, deci, nici chiar întrebuițând alți lucrători decât cei obișnuiți ai stabilimentelor, ele nu vor putea funcționa Duminicile și în zilele de sărbători legale.

Acesta este principiul. El însă primește câteva excepțiuni dictate de nevoile sociale și de obiceiurile locale, a căroră justificare fiind bine făcută de d-l ministru în expunerea sa de motive, credem inutil a mai insista asupra lor.

Aceste excepțiuni sunt cuprinse în art. 3—7 și consistă în organizarea unui regim de repaus deosebit de regimul normal. Acest regim excepțional se aplică uneori de drept (art. 4), alteori numai dacă se îndeplinesc unele condițiuni cerute de lege (art. 5). El consistă în obligația pentru patron, sau: 1) a acordă repausul săptămânal de Duminică la prânz până luni la prânz la toți lucrătorii sau numai la parte din ei; sau 2) a le acordă la toți sau numai la parte din ei o altă zi de repaus în cursul săptămânei. Acesta este mecanismul proiectului de față.

La discuția acestui proiect de lege iau parte d-nii *I. Lahovari, Al. Marghiloman, C. Iarca, I. Florescu, N. Fleva* și *M. Orleanu*, ministrul comerțului; apoi se votează cu 63 bile albe din 64 votanți.

Se votează apoi: modificarea câtorvâ articole din legea sistemului metric și alte legi de interes local.

Sesiunea s'a prelungit până la 10 Aprilie.

La 31 Martie s'a votat proiectul pentru modificarea câtorvâ articole din legea comunelor rurale.

A venit apoi în discuție proiectul de lege pentru interpretarea art. 7 din legea pentru regularea proprietății rurale din 1879. S'a votat cu 59 voturi din 65 votanți.

A urmat proiectul de lege pentru codul silvic.

Au vorbit d-nii: *C. Sturza, I. Milescu, B. Păltineanu, Al. Constantinescu*, ministrul domeniilor, *N. Romanescu*.

În ședința următoare, când trebuia să urmeze discuția, Camera a ascultat interpelarea d-lui *M. Cantacuzino* relativ la administrația episcopiei sf. Spiridon din Iași. A vorbit și d. *C. Penescu*. A răspuns d. *I. Brătianu*, ministru de interne. Apoi s'a trecut la discuția proiectului de cod silvic. Au mai vorbit d-nii *Tache Ionescu, B. Păltineanu, Al. Constantinescu*, ministrul domeniilor. În ședința dela 2 Aprilie au vorbit d-nii *Em. Porumbaru, N. T. Popp, Al. Seulescu, V. Filotti, Titu Frumușeanu, N. Fleva, C. Cernescu, Al. Constantinescu*, ministru domeniilor; apoi legea s'a votat cu 54 bile albe din 63 votanți.

Tot la 2 Aprilie s'a votat: modificarea unui articol din legea pentru împărțirea consumului de petrol lampant și modificarea unor articole din legea băncilor populare.

La 3 Aprilie s'a votat legea pentru instituirea unei donațiuni președinților corpurilor legiuitoare apoi; convențiunea comerțului între România și Norvegia și mai multe legi de interes secundar sau local.

La 4 Aprilie s'a votat: proiectul de lege prin care se autoriză comuna Craiova să contracteze un împrumut de 1.650.000 lei pentru aducerea apei; proiectul de lege pentru modificarea unor articole din legea pentru învoielile agricole; proiectul pentru modificarea unor articole din legea Casei rurale; apoi convențiunea de comerț între România și Danemarca; asemenea convenția pentru protecția proprietății literare între România și Belgia; proiectul pentru modificarea numărului judecătoriilor de ocoale; proiectul pentru modificarea câtorva articole din legea proprietății imobiliare din Dobrogea.

La 5 Aprilie se votează deschidere de credite, indigenate, o convențiune de telegraf între România și Austria, și câteva proiecte de interes local sau secundar.

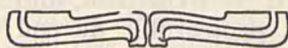
La 6 Aprilie se votează transacțiunea între guvern și două bănci pentru stingerea unui proces; apoi d. *Al. Marghiloman* desvultă interpelarea sa privitoare la situațiunea guvernului. Răspunde d. *Ion I. Brătianu*, președintele consiliului de miniștri. Se votează mai multe credite și împărțirea excedentului din 1908—909.

La 7 Aprilie se votează câteva legi de interes local.

La 8 Aprilie Camera ascultă interpelarea d-lui *Tache Ionescu* cu privire la vânzarea unor mitralii. Răspunde d. *Toma Stelian*, care eră atunci ministru de războiu.

La 9 Aprilie s'a votat proiectul de lege pentru prelungirea avantajilor acordate fabricanților pe timp de un an; apoi mai multe indigenate.

La 10 Aprilie s'a închis sesiunea. D. *Ion Brătianu* a citit mesagiul (ca și la Senat) și a mulțumit deputaților pentru concursul ce au dat guvernului.

BIBLIOGRAFIE.

A apărut în «*Biblioteca pentru toți*».

Trei din cele mai cunoscute scrieri ale lui Chateaubriand, anume «*Renè*», «*Atala*» și «*Ultimul Abenceraj*». Primele două sunt traduse de d. Dașcovici, cea de a treia de d. Alexandrescu-Dorna.

Prețul 30 bani.

Se află de vânzare la toate librăriile din țară.

„STEUA“

Societatea «*Steua*» are descope a lucră pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățatori, prooți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresă d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalindaru, *Membru al Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor universitar*. — *Secretar*, Const. Bănu, *profesor secundar, fost inspector școlar*. — *Membrii*: Petre Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățatura poporului român*; I. Dimitrescu Procopie, *senator, fost Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *fost Ministru, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *fost administrator al Casei Școalelor, profesor secundar*; Pompilu Eliade, *profesor universitar*. — *Cenzori*, Const. Alimăușteanu, *inginer de mine*; *Preotul econom* Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *institutor*.

Membrii înscriși și cotizațiunii plătite (urmare).

I. P. Condeescu (str. Văcărescu, No. 1, Loco), 4 lei; Gr. Nicolescu (Profesor la liceul din Craiova), 2 lei; C. Maghețu (Profesor la gimnaziul din Craiova), 2 lei; Lazăr Sarchiseanu (Profesor la gimnaziul din Craiova), 2 lei; Dem. G. Bunescu (Profesor la gimnaziul din Craiova), 2 lei; N. Rădulescu (Profesor la gimnaziul din Craiova), 2 lei; Banca Poporului (str. Academiei, Loco), 200 lei; Demetru Popescu (Domeniul Coroanei Rușețu, j. Brăila), 2 lei; Alex. C. Grigoriu (Domeniul Coroanei Rușețu, j. Brăila), 1 leu; Iohan Fuchk (Domeniul Coroanei Rușețu, j. Brăila), 1 leu; Carol Bolartit (Domeniul Coroanei Rușețu, j. Brăila), 1 leu; Anton Iranescu (Domeniul Coroanei Rușețu, j. Brăila), 1 leu; Florea Teodorescu (Domeniul Coroanei Rușețu, j. Brăila), 2 lei; D. Negulescu (Domeniul Coroanei Rușețu, j. Brăila), 1 leu; Petrache Crețu (Domeniul Coroanei Rușețu, j. Brăila), 1 leu; Tudor Nicolae (Domeniul Coroanei Rușețu, j. Brăila), 1 leu; Neagu I. Morariu (Domeniul Coroanei Rușețu, j. Brăila), 1 leu; Petre Ioan (Domeniul Coroanei Rușețu, j. Brăila), 1 leu; Parasciv Cristescu (Domeniul Coroanei Rușețu, j. Brăila), 1 leu; N. Alexandrescu (Domeniul Coroanei Rușețu, j. Brăila), 1 leu; Dumitrache R. Videnie (Domeniul Coroanei Rușețu, j. Brăila), 1 leu; Pană Istrate (Domeniul Coroanei Rușețu, jud. Brăila), 1 leu; Pavel Opreșan (Domeniul Coroanei Rușețu, j. Brăila), 1 leu; Petrache Ivan Ene (Domeniul Coroanei Rușețu, j. Brăila), 1 leu; Mihaiu Crăciun (Domeniul Coroanei Rușețu, j. Brăila), 1 leu; Grigore Andone (Domeniul Coroanei Rușețu, j. Brăila), 1 leu; Iosif Oancea (Domeniul Coroanei Rușețu, j. Brăila), 1 leu; Ion Nuțu (Domeniul Coroanei Rușețu, j. Brăila), 1 leu; Ion Ignat (Domeniul Coroanei Rușețu, j. Brăila), 1 leu; Grigore Stănescu (Domeniul Coroanei Rușețu, j. Brăila), 1 leu;

(Va urmă în numărul viitor).

CREMA, PUDRĂ ȘI SĂPUN „FLORA”

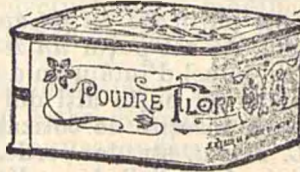
nu se vând decât în ambalajul original arătat aci (un sfert din mărimea naturală) și cu următoarele prețuri:

Crema lei 1.50 — Pudră lei 2 — Săpun lei 1.25

Refuzați dar în interesul D-vo. ca neevitabile dacă vi s'ar oferi aceste

preparate în cantități mai mici sau altfel decât în ambalajul original aci arătat și cu etichetele nevinse.

Crema și Pudra «FLORA» se pot întrebuința fără grijă cât de mult timp, acest fapt e stabilit oficial de institutul de Chimie al Statului, care a constatat la 12 Septembrie sub No. 1.110, că: «**Crema și Pudra «Flora» nu conțin substanțe toxice sau de acele cari printr'o întrebuințare îndelungată pot vătăma sănătatea.**» — **Pomada de păr «Flora»** neintrecută pentru îngrijirea rațională și igienică a părului; Borcan mare lei 2.50, mic lei 1.75 — **Capilogen «Flora»** (apă de păr), curată mătreața după câte-vă întrebuințări; Sticla mare lei 3.25, mică lei 2.50 — **La remulțumire să restituie costul** pentru oricare din aceste preparate.

Pectosin Iteanu

vindecă tusea cea mai rebeleă și e preparatul cel mai rațional pentru a trată cu succes bronșitele acute și cronice, tuse convulsivă (măgărească), emfiseumul pulmonar etc. Sticla lei 3. — La Droguerii și farmacii.

Hemoferul Iteanu Unul din cele mai puternice reconstituante ale corpului slăbit, mărește greutatea corpului și redă pofta de mâncare pierdută, suveran pentru a combate **anemia, lipsa sângelui, clorosa, debilitatea generală, dispepsia, constipația, Leucorea** (poală albă la femei) **Histeria, Neurastenia, Amețelile, Slăbirea memoriei, Limfatismul**, etc. Hemoferul Iteanu este autorizat de Onor. Consiliul Sanitar Superior și recomandat de eminenții noștri medici **Prof. dr. Buciu, Prof. dr. Leonte, Prof. dr. Negel** (Iași) și alții, după experiențele îndelungate. — Prețul lei 4. —

La Droguerii și farmacii.

Neuralgiile cele mai rebele durerile de cap, migrena, durerile reumatismului acut, articular lumbago, durerile de dinți cele mai tari, mai ales neuralgice, precum și ori-ce dureri provenite din răceală sunt combătute cu deplin succes prin întrebuințarea

Pastilelor Neuralgine Jurist

Aprobate de Consiliul Sanitar Superior. Prețul unui flacon Lei 2.50, o dosă 50 bani. La Droguerii și Farmacii.